

گزارش ویژه‌ی کنگره جهانی حسابداران ۲۰۱۴، رم - ایتالیا

گفت‌وگو با شرکت‌کنندگان

کنگره‌ی جهانی حسابداران

2 0 1 4

ROME

AUDITORIUM PARCO DELLA MUSICA

NOVEMBER, 10-13 2014

همه‌ی راه‌ها به رم رسید

می‌دهد. مقالات منتخب در کنگره منتشر و ارائه می‌شوند تا بحث و تبادل نظر در میان جامعه‌ی جهانی حسابداران را برانگیزند. در فراخوان مقالات بیان می‌شود که "مقالاتی پذیرفته می‌شوند که پژوهش اصیل و منتشر نشده توسط دانشگاهیان یا نهادهای حرفه‌ای باشند".

این کنگره که بعضاً "به آن" المپیک حرفه‌ی حسابداری" می‌گویند مهم‌ترین و بزرگ‌ترین گردهمایی حسابداران در سراسر جهان به شمار می‌رود.

پیشینه‌ی کنگره‌ی جهانی حسابداران

کنگره‌ی جهانی حسابداران برای نخستین بار در ۱۹۰۴ در سنت لوئیس آمریکا برگزار شد. در آن زمان هنوز فدراسیون جهانی حسابداران تشکیل نشده بود و آمریکایی‌ها بنا به ابتکار خود از حرفه‌های حسابداری (آیفک) آن زمان برای مشارکت در این کنگره دعوت به عمل آوردند.

دومین کنگره با ۲۲ سال فاصله (عمدتاً به خاطر جنگ‌های منطقه‌ای و جنگ جهانی اول) در ۱۹۲۶ تشکیل شد، و تا ۱۹۳۸ این گردهمایی ۳ بار دیگر در ۱۹۲۹، ۱۹۳۳ و ۱۹۳۸ برگزار شد. تا این که برگزاری

میزبان برای برای برپایی کنگره‌ی جهانی حسابداران در چهار سال آینده انتخاب می‌شود. هدف این تیم انتخاب کشوری است که سازمان حرفه‌ای آن بتواند به لحاظ مالی و مدیریتی کنگره‌ی جهانی حسابداران را پیرامون برنامه‌ی مصوب میزبانی کند. معیارهای انتخاب شامل توانایی‌ها و تجربه‌ی ارگان عضو و دیگر سازمان‌های حرفه‌ای همکاری برای سازماندهی چنین گردهمایی بزرگی است. این معیارها شامل مکان مناسب، و جذابیت مکان و کشور برای شرکت‌کنندگان و نیز معیارهای دیگر است.

کنگره به شرکت‌کنندگان فرصت می‌دهد به سخنرانان و رهبران حسابداری، مالی و کسب و کار در سطح کلاس جهانی گوش فرا دهند، دیدگاه‌های خود را با دیگر حرفه‌های حسابداری و مالی از سراسر جهان به اشتراک بگذارند، و درباره‌ی مسائل و روندهای جاری حرفه به گفت و گو و تبادل نظر بپردازند. سخنرانان کنگره شامل افرادی از استانداردها، گذاران بین‌المللی و ملی، سازمان‌های حسابداری، موسسات حسابداری، ضابطه‌گذاران، و گروه‌های بازرگانی هستند.

۱۸ ماه پیش از برگزاری کنگره، فدراسیون جهانی حسابداران برای دریافت پژوهش‌نامه‌ها فراخوان

نوزدهمین کنگره‌ی جهانی حسابداران با عنوان "چشم‌انداز ۲۰۲۰: آموختن از گذشته، ساختن آینده" از ۱۰ تا ۱۳ نوامبر ۲۰۱۴ برابر با ۱۹ تا ۲۲ آبان ۱۳۹۳ در سالن همایش‌های پارک موسیقی شهر رم ایتالیا برگزار شد. در این همایش که ۳۹۳۴ حسابدار از کشورهای پنج‌قاره‌ی جهان در آن حضور داشتند. ۸۶ مقاله در ۳ نشست عمومی و "۳۱ نشست همزمان ارائه شد. در ادامه مختصری درباره‌ی کنگره‌ی جهانی حسابداران بحث می‌شود. سپس به تاریخ همایش جهانی حسابداران، آمار شرکت‌کنندگان و نشست‌ها و مقالات ارائه شده پرداخته می‌شود.

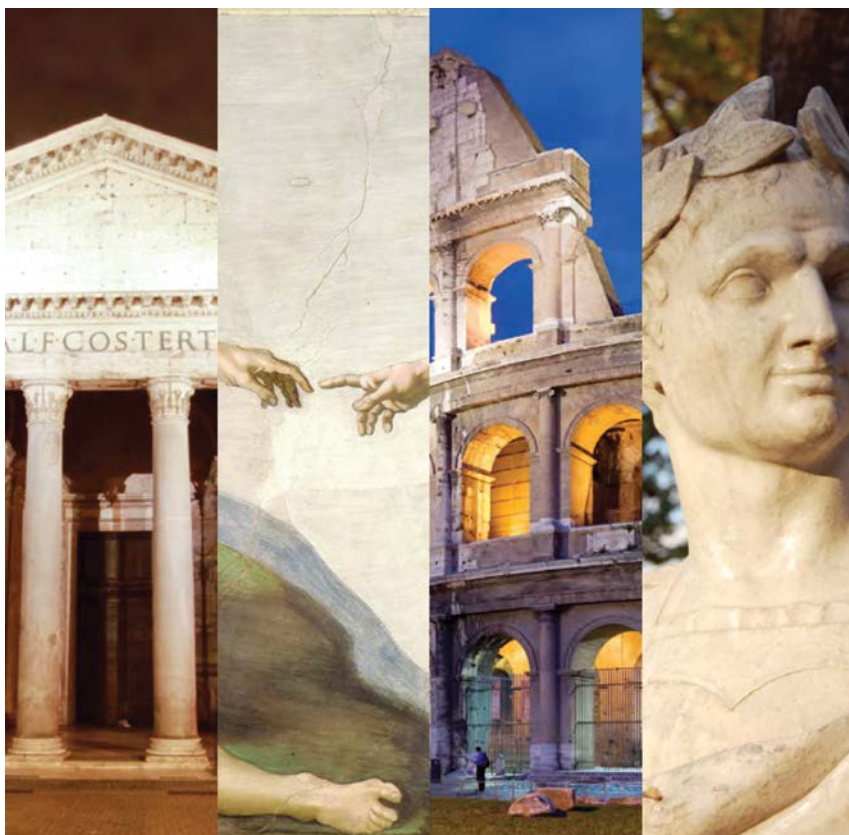
درباره‌ی کنگره‌ی جهانی حسابداران

کنگره‌ی جهانی حسابداران زیر نظر فدراسیون بین‌المللی حسابداران (آیفک)، سازمان جهانی حرفه‌ی حسابداران از ۱۹۷۷ هر ۵ سال یک‌بار و از ۲۰۰۲ هر چهار سال یک‌بار برگزار می‌شود. پیش از آن نیز از ۱۹۰۴ تا ۱۹۷۲ این کنگره به ابتکار ارگان‌های حرفه‌ای کشورهای توسعه یافته ۱۰ بار تشکیل شده بود. هر چهار سال یک‌بار به صورت چرخشی سازمان حرفه‌ای یک کشور توسط تیم گزینش آیفک به عنوان

Cassa di Roma
Associazione Nazionale
Contabili Italiani
A.N.C.I.

این کنگره در اثر جنگ جهانی دوم تا ۱۹۵۲ دچار وقفه شد. از ۱۹۵۲ هر پنج سال یکبار تا ۲۰۰۲ به صورت مرتب تشکیل شد و از ۲۰۰۲ تاکنون نیز هر چهار سال یکبار به صورت مرتب برگزار می‌شود. همان‌طور که گفته شد از ۱۹۷۷ این کنگره زیر نظر فدراسیون بین‌المللی حسابداران (که در همان سال ۱۹۷۷ تأسیس شد) برگزار می‌شود. در ادامه، فهرست کنگره‌های جهانی حسابداران برگزار شده تا کنون به ترتیب آمده‌اند:

- اولین کنگره‌ی جهانی حسابداران (سنت لوئیس، آمریکا، ۱۹۰۴)
- دومین کنگره‌ی جهانی حسابداران (آمستردام، هلند، ۱۹۲۶)
- سومین کنگره‌ی جهانی حسابداران (نیویورک، آمریکا، ۱۹۲۹)
- چهارمین کنگره‌ی جهانی حسابداران (لندن، انگلستان، ۱۹۳۳)
- پنجمین کنگره‌ی جهانی حسابداران (برلین، آلمان، ۱۹۳۸)
- ششمین کنگره‌ی جهانی حسابداران (لندن، انگلستان، ۱۹۵۲)
- هفتمین کنگره‌ی جهانی حسابداران (آمستردام، هلند، ۱۹۵۷)
- هشتمین کنگره‌ی جهانی حسابداران (نیویورک، آمریکا، ۱۹۶۲)
- نهمین کنگره‌ی جهانی حسابداران (پاریس، فرانسه، ۱۹۶۷)
- دهمین کنگره‌ی جهانی حسابداران (سیدنی، استرالیا، ۱۹۷۲)
- یازدهمین کنگره‌ی جهانی حسابداران (مونخ، آلمان، ۱۹۷۷)
- دوازدهمین کنگره‌ی جهانی حسابداران (مکزیکوسیتی، مکزیک، ۱۹۸۲)
- سیزدهمین کنگره‌ی جهانی حسابداران (توکیو، ژاپن، ۱۹۸۷)
- چهاردهمین کنگره‌ی جهانی حسابداران (واشنگتن، آمریکا، ۱۹۹۲)
- پانزدهمین کنگره‌ی جهانی حسابداران (پاریس، فرانسه، ۱۹۹۷)

آفریقا با ۱۵۹۲ حسابدار بیش‌ترین شرکت‌کننده را داشت. در رتبه‌های بعدی اروپا با ۱۱۸۷ شرکت‌کننده، آسیا با ۷۸۹ شرکت‌کننده، آمریکا با ۳۴۳ شرکت‌کننده، و در نهایت اقیانوسیه با ۴۵ شرکت‌کننده قرار داشتند. از قاره‌ی آفریقا نیجریه با ۱۱۴۵ شرکت‌کننده یک رکورد خیره‌کننده از خود به جا گذاشت. نیجریه‌ای‌ها حدود ۷۱ درصد کل شرکت‌کنندگان آفریقایی و ۲۹ درصد کل شرکت‌کنندگان را به خود اختصاص دادند. به نظر می‌رسد نیجریه پس از پیوستن به اردوگاه استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی شاهد رشد چشم‌گیر حرفه‌ی حسابداری خود بوده است. یکی از دلایل این رشد تکلم مردم نیجریه به زبان انگلیسی در مقام زبان رسمی کشور است. دلایل دیگر بازار بکر حسابداری آفریقا و نیز تولید ناخالص داخلی آن است که این کشور را در رتبه‌ی ۲۰ جهان قرار داده است. کشور میزبان ایتالیا از لحاظ شمار شرکت‌کننده با حضور ۵۵۷ نفر در رتبه‌ی دوم به لحاظ شمار شرکت‌کننده قرار داشت. به هر حال، این طبیعی بود که برای حسابداران ایتالیایی شرکت در کنگره‌ی

■ شانزدهمین کنگره‌ی جهانی حسابداران (هنگ کنگ، جمهوری چین، ۲۰۰۲)

■ هفدهمین کنگره‌ی جهانی حسابداران (استانبول، ترکیه، ۲۰۰۶)

■ هجدهمین کنگره‌ی جهانی حسابداران (کوالالامپور، مالزی، ۲۰۱۰)

■ نوزدهمین کنگره‌ی جهانی حسابداران (رم، ایتالیا، ۲۰۱۴)

از ۱۹ کنگره‌ی جهانی حسابداران برگزار شده تاکنون ۴ کنگره در آمریکا برگزار شده است و سهم انگلستان، فرانسه، و هلند نیز هر کدام ۲ بار بوده است.

کنگره‌ی بیستم طبق تصمیم تیم‌گزینش در ۲۰۱۸ در سیدنی استرالیا برگزار خواهد شد. استرالیا یکبار دیگر نیز در ۱۹۷۲ در سیدنی میزبان کنگره‌ی جهانی حسابداران بوده است.

شرکت‌کنندگان

در ۱۹مین کنگره‌ی جهانی حسابداران، ۳۹۴۹ حسابدار از ۱۲۲ کشور از پنج قاره شرکت کردند. قاره‌ی

نوزدهم نسبت به دیگر کشورها ارزان تر باشد. ایتالیا ۱۴ درصد شمار شرکت کنندگان را به خود اختصاص داده بود.

ایران با ۴۵ شرکت کننده حضور درخشانی در کنگره‌ی نوزدهم داشت. مثلا، ایران به اندازه‌ی کل قاره‌ی اقیانوسیه شامل استرلیا، نیوزیلند، گینه‌ی نو پاپوا شرکت کننده داشت. به علاوه از ۱۲۲ کشور جهان، به لحاظ شمار شرکت کنندگان، ایران در رتبه‌ی ۱۶ قرار گرفت. میانگین شرکت کنندگان بر حسب هر کشور ۳۲ نفر بود که ایران با ۴۵ شرکت کننده از میانگین بالاتر بود. اگر نیجریه و ایتالیای میزبان را به عنوان داده‌های پرت در محاسبه‌ی میانگین به حساب نیاوریم میانگین به ۱۸ شرکت کننده می‌رسد که ایران اختلاف قابل قبولی با این میانگین دارد. این شمار شرکت کنندگان حاکی است که حسابداران کشورمان به گردهمایی‌های جهانی اقبال نشان می‌دهند. از انجمن ما دبیرکل محسن قاسمی، و رئیس شورای عالی، ابوالقاسم فخاریان در کنگره شرکت کردند. از جامعه‌ی حسابداران رسمی ایران، محمدتقی شیرخوئی، دبیرکل، و محمد علوی، عضو هیات مدیره و سعید جمشیدی فرد و کیهان مهام، اعضای شورای عالی، در کنگره حضور یافتند.

در ادامه، شمار شرکت کنندگان به ترتیب قاره و کشورها آورده شده است. **قاره‌ی آفریقا ۱۵۹۲** (الجزایر ۲، انگولا ۹، بنین ۴، بوتسوانا ۱۴، بورکینافاسو ۱، کامرون ۵، کیپ ورده ۱، کوته دیوره ۲، جمهوری دموکراتیک کنگو ۵، غنا ۱۳۳، کنیا ۵۷، لسوتو ۹، مالاوی ۲، مائوریتوس ۳، مراکش ۴، موزامبیک ۵، نیجریه ۱۱۴۵، روندا ۳، سنگال ۱، سیرالئون ۱، آفریقای جنوبی ۳۶، سودان جنوبی ۲، سودان ۷، سوازیلند ۲، توگو ۱، تونس ۴، اوگاندا ۵۴، جمهوری متحده‌ی تانزانیا ۶۴، زامبیا ۱۰، زیمباوه ۶)، **قاره‌ی آسیا ۷۸۹** (آذربایجان ۱۷، بحرین ۱، بنگلادش ۲۱، چین ۱۲۴، چین، منطقه‌ی ویژه‌ی هنگ کنگ ۳، چین، منطقه‌ی ویژه‌ی ماکائو ۱۱، تایوان چین ۶، گرجستان ۵، هند ۱۵، اندونزی ۱۴، ایران ۴۵، ژاپن ۱۰۰، اردن ۴، قزاقستان ۶، کویت ۶، قرقیزستان ۱، لبنان ۹، مالزی ۱۰۹، مغولستان ۱۴۴، نپال ۱۳، عمان ۲، پاکستان ۲۲، فیلیپین ۱۹، قطر ۶، جمهوری کره (کره‌ی جنوبی) ۱۴، عربستان سعودی ۸، سنگاپور ۹، سری لانکا ۲۰، تایلند

۱۵، امارات متحده‌ی عربی ۱۵، ازبکستان ۲، ویتنام ۴، سواحل غربی و غزه ۲)، **قاره‌ی اروپا ۱۱۸۷** (آلبانیا ۷، اتریش ۷، بلاروس ۵، بلژیک ۲۵، بوسنی و هرزگوین ۵، بلغارستان ۷، جمهوری چک ۱۰، دانمارک ۵، فنلاند ۶، فرانسه ۷، آلمان ۲۰، یونان ۴، مجارستان ۱، ایسلند ۲، ایرلند ۸، ایتالیا ۵۵۷، کوزوو ۱۴، لاتویا ۵، لیتونی ۲، لوکزامبرگ ۴، مالتا ۱، مونته‌نگرو ۲، هلند ۲۱، نروژ ۸، لهستان ۱۸، پرتغال ۱۹، رومانی ۱۲، روسیه ۵۲، سان مارینو ۴، اسلوانی ۵، اسپانیا ۷، سوئد ۹، سوئیس ۲۱، مقدونیه ۱، ترکیه ۵۷، اوکراین ۱۶، پادشاهی متحد یا بریتانیا ۱۶۱)، **قاره‌ی آمریکا ۳۴۳** (کانادا ۲۷، جزایر کایمان ۲، کاستاریکا ۳، گوادلوپ ۱، هایتی ۱، جامائیکا ۳، مکزیک ۷، پاناما ۵، ایالت متحده‌ی آمریکا ۱۲۰، آرژانتین ۲۱، برزیل ۱۳۱، شیلی ۱، کلمبیا ۵، پاراگوئه ۱، پرو ۱۱، ترینیداد و توباگو ۲، اروگوئه ۱، ونزوئلا ۱) و **قاره‌ی اقیانوسیه ۴۵** (استرالیا ۳۷، نیوزیلند ۵، گینه جدید پاپوا ۳)

برنامه‌ی کنگره‌ی جهانی حسابداران ۲۰۱۴ رم، ایتالیا

دوشنبه ۱۰ نوامبر

کنگره‌ی جهانی حسابداران در روز دوشنبه ۱۰ نوامبر با برنامه‌ی افتتاحیه آغاز به کار کرد. در برنامه‌ی افتتاحیه ابتدا یکی از مقامات شهرداری رم به خوشامدگویی حاضران پرداخت. سپس جراردو لونگوباردی، رئیس انجمن ملی حسابداران حرفه‌ای رسمی ایتالیا به حاضرین خوشامد گفت. بعد نوبت به وارن آلن رئیس آیفک از (۲۰۱۲ تا ۲۰۱۴) رسید. سپس، نماینده‌ی سی‌جی‌ام‌ای یا انجمن حسابداران مدیریت جهانی سخنرانی کرد. برنامه‌ی بعدی به اعطای جایزه‌ی دانشگاهی انجمن حسابداران نیجریه اختصاص داشت. در پایان نیز سخنران کلیدی و اصلی، وینچنزو لاویا، رئیس خزانه‌داری ایتالیا برای حسابداران جهان صحبت کرد.

در این برنامه‌ی افتتاحیه جایزه‌ی خدمات طلایی فدراسیون بین‌المللی حسابداران نیز به یان بال که به مدت ۱۰ سال از ۲۰۰۲ تا ۲۰۱۲ در مسند رئیس استانداردهای بخش عمومی انجام وظیفه کرد اعطاء شد.

سه‌شنبه ۱۱ نوامبر

برنامه‌های روز دوم کنگره با نشست عمومی اول و ۱۵ نشست همزمان در صبح و بعدازظهر در چهار وقت و در ۵ سالن برگزار شد. نشست عمومی اول عنوان "بازپروری کسب و کارها در دوران سخت" را بر خود داشت. فهرست نشست‌های همزمان را می‌توانید در نمایشگر ۱ بخوانید.

چهارشنبه ۱۲ نوامبر

در روز چهارشنبه ۱۲ نوامبر نشست عمومی دوم با عنوان "ارتقاء شفافیت و حسابداری دولت: راهی برای رشد اقتصادی" و ۱۱ نشست همزمان در چهار وقت در ۵ سالن برگزار شد. فهرست این نشست‌ها در نمایشگر ۱ آمده است. هم‌چنین در این روز گالا دینر یا مراسم شام از ساعت ۱۹ تا ۲۳ در شهرک سینمایی چینه چیتا جدید برگزار شد.

پنج‌شنبه ۱۳ نوامبر

آخرین روز کنفرانس با برگزاری نشست عمومی سوم با عنوان "تفکر یکپارچه: کلید بهبود عملکرد و ارزش آفرینی" و ۵ نشست هم‌زمان در دو وقت در ۵ سالن برگزار شد. فهرست این نشست‌ها را می‌توانید در نمایشگر ۱ بخوانید.

جمعه ۱۴ نوامبر

در روز ۱۴ نوامبر پاپ فرانسیس، رهبر کاتولیک‌های جهان یک بار عام یا ملاقات رسمی را با شرکت کنندگان در کنگره‌ی جهانی حسابداران برگزار کرد. ملاقات رسمی پاپ رأس ساعت ۱۲:۳۰ در تالار پائولو ششم در کلیسای باشکوه سن پیترو در واتیکان، محل رسمی ملاقات‌های پاپ فرانسیس، برگزار شد. در تالار محل ملاقات رسمی پاپ در ساعت ۹:۳۰ گشوده شد. این ملاقات ۴۵ دقیقه به طول انجامید. در این ملاقات رسمی ابتدا البویا کرتلی رئیس جدید فدراسیون بین‌المللی حسابداران (آیفک) سخنرانی را به زبان ایتالیایی برای پاپ فرانسیس و حاضران ایراد کرد. سپس پاپ خطابه‌ای را به کنگره‌ی جهانی حسابداران عرضه کرد. ترجمه‌ی سخنرانی پاپ را در پایان این گزارش در بخش جداگانه می‌خوانیم.

برنامه‌ی کنگره دریک نگاه

روز ۱ - دوشنبه، ۱۰ نوامبر					
زمان	سانتا سیسیلیا	سینوپولی	پتراسی	استودیو تئاتر	تالار کُر خوانی
۰۹:۰۰	نام‌نویسی شرکت‌کنندگان (محوطه‌ی نمایشگاهی)				
۱۶:۰۰					
۱۶:۳۰	مراسم افتتاحیه + کنسرت				
۲۰:۰۰					

روز ۲ - سه‌شنبه، ۱۱ نوامبر					
زمان	سانتا سیسیلیا	سینوپولی	پتراسی	استودیو تئاتر	تالار کُر خوانی
۰۹:۰۰	نشست عمومی یک - بازپروری کسب و کارها در دوران سخت				
۱۰:۳۰	نمایشگاه، قهوه، و شبکه‌سازی				
۱۱:۱۵	۱۰:۳۰	۱۱:۱۵	۱۰:۳۰	۱۱:۱۵	۱۰:۳۰
۱۲:۴۵	۱۱:۱۵	۱۲:۴۵	۱۱:۱۵	۱۲:۴۵	۱۱:۱۵
۱۴:۰۰	۱۲:۴۵	۱۴:۰۰	۱۲:۴۵	۱۴:۰۰	۱۲:۴۵
۱۵:۳۰	۱۴:۰۰	۱۵:۳۰	۱۴:۰۰	۱۵:۳۰	۱۴:۰۰
۱۶:۰۰	۱۵:۳۰	۱۶:۰۰	۱۵:۳۰	۱۶:۰۰	۱۵:۳۰
۱۶:۳۰	۱۶:۰۰	۱۶:۳۰	۱۶:۰۰	۱۶:۳۰	۱۶:۰۰

روز ۳ - چهارشنبه، ۱۲ نوامبر					
زمان	سانتا سیسیلیا	سینوپولی	پتراسی	استودیو تئاتر	تالار کُر خوانی
۰۹:۰۰	نشست عمومی دو - ارتقای شفافیت و حسابداری دولت: راهی برای رشد اقتصادی				
۱۰:۳۰	نمایشگاه، قهوه، و شبکه‌سازی				
۱۱:۱۵	۱۰:۳۰	۱۱:۱۵	۱۰:۳۰	۱۱:۱۵	۱۰:۳۰
۱۲:۴۵	۱۱:۱۵	۱۲:۴۵	۱۱:۱۵	۱۲:۴۵	۱۱:۱۵
۱۴:۰۰	۱۲:۴۵	۱۴:۰۰	۱۲:۴۵	۱۴:۰۰	۱۲:۴۵
۱۴:۳۰	۱۴:۰۰	۱۴:۳۰	۱۴:۰۰	۱۴:۳۰	۱۴:۰۰
۱۵:۳۰	۱۴:۳۰	۱۵:۳۰	۱۴:۳۰	۱۵:۳۰	۱۴:۳۰
۱۷:۰۰	۱۵:۳۰	۱۷:۰۰	۱۵:۳۰	۱۷:۰۰	۱۵:۳۰
۱۹:۳۰	۱۷:۰۰	۱۹:۳۰	۱۷:۰۰	۱۹:۳۰	۱۷:۰۰
۲۳:۰۰	۱۹:۳۰	۲۳:۰۰	۱۹:۳۰	۲۳:۰۰	۱۹:۳۰

روز ۴ - پنج‌شنبه، ۱۳ نوامبر					
زمان	سانتا سیسیلیا	سینوپولی	پتراسی	زمان	تالار کُر خوانی
۰۹:۰۰	۰۹:۰۰	۰۹:۰۰	۰۹:۰۰	۰۹:۰۰	۰۹:۰۰
۱۰:۳۰	۱۰:۳۰	۱۰:۳۰	۱۰:۳۰	۱۰:۳۰	۱۰:۳۰
۱۱:۱۵	۱۱:۱۵	۱۱:۱۵	۱۱:۱۵	۱۱:۱۵	۱۱:۱۵
۱۲:۴۵	۱۲:۴۵	۱۲:۴۵	۱۲:۴۵	۱۲:۴۵	۱۲:۴۵
۱۳:۰۰	۱۳:۰۰	۱۳:۰۰	۱۳:۰۰	۱۳:۰۰	۱۳:۰۰
۱۴:۳۰	۱۴:۳۰	۱۴:۳۰	۱۴:۳۰	۱۴:۳۰	۱۴:۳۰

کنگره‌ی جهانی حسابداران، ۲۰۱۴ در روزهای ۱۳-۱۰ نوامبر ۲۰۱۴ در رم، ایتالیا برگزار شد. در این کنگره نیز گروهی ۴۵ نفری از حسابداران ایرانی به نمایندگی از انجمن‌های حرفه‌ای حسابداری ایران و شرکت‌های بخش خصوصی حضور داشتند. مجتبی آزادیان، گزارشگر مجله‌ی حسابدار به همین مناسبت پای گفت‌وگو با شماری از این افراد نشست است که در ادامه (به ترتیب حروف الفبا) می‌خوانید.

در مجمع تصویب می‌شود. در نتیجه‌ی این مباحث قرار شد اساسنامه‌ی آیفک در آینده تجدید نظر و بررسی شود تا اگر این انتقادات وارد هستند جزو اصلاحات بعدی بیاید و این امکان فراهم شود تا اگر در مجمع کسی را تایید نکردند امکان انتخاب شخص دیگری وجود داشته باشد.

جمشیدی فرد ادامه داد: اما در مورد کنگره که هر چهار سال یک بار برگزار می‌شود، باید بگوییم که گردهمایی بسیار باشکوه و کاملاً در سطح بین‌المللی بود. از سطوح مجامع و جمعیت‌های بین‌المللی می‌شود این را فهمید. به هر حال از کشورهای مختلفی در آن جا حضور داشتند. نزدیک به شش هزار نفر شرکت‌کننده و همراه از کشورهای مختلف در این گردهمایی حرفه‌ای حضور داشتند. چند مورد در ارتباط با این شرکت‌کنندگان برجسته بود. یکی حضور خیره‌کننده‌ی نمایندگان نیجریه بود که ۱۱۴۵ نفر (حدود ۲۹٪ شرکت‌کنندگان) را تشکیل می‌دادند و این کاملاً به چشم می‌آمد. به نظرم این حضور فقط اراده‌ی نهادهای حسابداری آن کشور نبود. وقتی ۱۱۴۵ نفر به این ترتیب در یک گردهمایی بین‌المللی حضور

طرف جامعه‌ی حسابداران رسمی ایران (من و آقایان سید محمد علوی و محمدتقی شیرخوانی) و انجمن حسابداران خیره‌ی ایران (آقایان ابوالقاسم فخاریان و محسن قاسمی) که به عنوان نمایندگان رسمی برای شرکت در مجمع عمومی فدراسیون بین‌المللی حسابداران (آیفک) مامور شده بودیم. به عبارت دیگر، این ماموریت در درجه‌ی نخست برای حضور در مجمع عمومی آیفک و مشارکت در تصمیم‌گیری درباره‌ی موضوعات در صلاحیت آن مجمع، از جمله، تایید انتخاب رئیس و معاون جدید آیفک، و تعیین اعضای بعضی از کارگروه‌های آیفک بود. آن‌جا رای‌گیری کردند و ما هم به عنوان نمایندگان دو انجمن ایرانی عضو فدراسیون بین‌المللی حسابداران در این تصمیم‌گیری جهانی مشارکت داشتیم. در این مجمع یکی از انتقاداتی که اتفاقاً خیلی پررنگ مطرح شد این بود که شاید کشورهای در حال توسعه جایگاه چندان مستحکمی در تشکیلات آیفک ندارند؛ از بالاترین سطح آن تا کارگروه‌ها. مبحث دیگر این بود که نظام گزینش افراد برای انتخاب در کارگروه‌ها ایراد دارد. چون نهایتاً آن چه پیشنهاد خود آیفک است، بالاجبار

سعید جمشیدی فرد:

تلاشی برای حضور در تشکل‌ها، کمیته‌ها و مراحل بالتر آیفک نداشته‌ایم

سعید جمشیدی فرد، حسابدار مستقل، حسابدار رسمی، رئیس پیشین شورای عالی انجمن حسابداران خیره‌ی ایران و نایب رئیس شورای عالی جامعه‌ی حسابداران رسمی ایران درباره‌ی حضور در این کنگره و دستاوردها و تجارب خود از آن گفت: پیش از آغاز بحث باید بگوییم که ما یک گروه پنج نفره بودیم از

پیدا می‌کنند طبعاً حمایت دولت یا وزارت اقتصاد یا بانک مرکزی یا مجموعه‌هایی که به هر حال نیاز به حسابداران دارند را پشت سر خود دارند. احتمالاً از لحاظ مالی هم کمک کرده‌اند.

وی افزود: اگر نیجریه را کنار بگذاریم، کشورهای دیگری که حضور داشتند، به هر حال در این سطح قابل مقایسه نبودند. بنابراین، به نظرم این اتفاق اراده‌ی ملی نیجریه برای حضور پررنگ در این کنگره بود. نکته‌ی دیگری که وجود دارد این است که نیجریه یکی از کشورهایی است که به هر حال تقلب و فساد مالی در آن زیاد است. شاید حتی می‌شود گفت یک اراده‌ی بین‌المللی نیجریه را وادار کرده است خودش را کم کم با جهان تطبیق بدهد. خوب یکی از حرفه‌هایی هم که می‌تواند به شفافیت کمک کند، حسابداران هستند. پس به نظرم آنان تقریباً با بودجه‌ی ملی در کنگره‌ی رم حضور پیدا کرده بودند.

وی در ادامه گفت: حضور حسابداران نیجریه‌ای تقریباً همه‌جانبه بود. مثلاً، در مجمع عمومی آیفک که پیش از کنگره برگزار شد، یکی از تشکلهای دیگر نیجریه‌ای به تشکل قبلی‌اش در آیفک اضافه شد. در ارائه‌ی مقالات هم مشارکت داشتند. البته نه در سطح کشورهای پیشرفته. نکته‌ی دیگری هم که متوجه شدم این بود که نیجریه‌ای‌ها در مدارس و دانشگاه‌های خود حسابداری از ابتدا به زبان انگلیسی آموزش می‌دهند. این یکی از به اصطلاح گلوگاه‌هایی است که در خیلی از کشورها که زبان اصلی‌شان انگلیسی نیست برای ارتباط بین‌المللی وجود دارد. به هر حال، آنان این مانع را به این ترتیب توانسته‌اند برطرف کنند. کاری که در ایران هم ضرورت آن احساس می‌شود. ما در ارتباط با زبان انگلیسی در محیط‌های بین‌المللی خیلی راحت نیستیم. یکی از کشورهای دیگری هم که به نظرم حضورش در این کنگره برجسته می‌آمد، مغولستان بود. طبق آمار که دیدم، در آسیا کشوری که بیش‌ترین تعداد شرکت‌کننده را در کنگره داشت برخلاف تصویری که می‌کردیم مغولستان بود. این کشور تقریباً ۱۴۵ نفر را به این کنگره فرستاده بود. آن هم به نظرم می‌آید یک اراده‌ی ملی پشت آن موضوع بود. در آسیا به ترتیب مغولستان، چین، ژاپن، مالزی، و ایران (با ۴۵ نفر) در رده‌های اول تا پنجم بودند.

این حسابدار رسمی افزود: ما واقعا باید با برنامه در این مجامع بین‌المللی حضور بیابیم. متأسفانه ما در مجامع بین‌المللی مشارکت خوبی نداریم. مراحل حضور ما بدین گونه است که ابتدا "حضور" داریم. خوب این حضور ۴۵ نفره بد نبود. به هر حال ایران به چشم آمد. ولی شاید آن اندازه مناسب نباشد. مرحله‌ی دوم ما برای حضور در مجامع بین‌المللی این است که مطلب برای ارائه داشته باشیم. متأسفانه ما این مشارکت را نداشته‌ایم. به‌رغم این که مدعی هستیم بیش از یک میلیون حسابدار داریم، دو عضو پیوسته در آیفک داریم، نزدیک به ۲۵۰ هزار دانشجوی حسابداری داریم، ولی در این کنگره چیزی برای ارائه نداشته‌ایم. این مرحله‌ی دوم حضور ما بود. مرحله‌ی سوم حضور ما باید این باشد که بتوانیم در تولید دانش کمک کنیم. هم به صورت مقاله و هم این که ما مطلب در سطح بین‌المللی برای ارائه داشته باشیم. ما باید عمیق‌تر کار کنیم. مرحله‌ی بعد حضور هم می‌تواند این باشد که در تشکیلات آیفک و مجامع بین‌المللی نماینده داشته باشیم. متأسفانه ما هیچ نماینده‌ای نداریم. هیچ برنامه و اراده‌ای هم برای انجام این کار در آینده نداریم. به عبارت دیگر، اگر ما در مجامع بین‌المللی نیستیم به این دلیل نیست که مانعی برای ما ایجاد کرده‌اند. ما خودمان تلاشی برای حضور در تشکل‌ها، کمیته‌ها، و مراحل بالاتر آن نداشته‌ایم. به هر حال، با توجه به نکاتی که گفتم به نظر می‌آید یک برنامه‌ریزی جدی در سطح حرفه باید با هدف حضور در مجامع بین‌المللی اتفاق بیفتد.

جمشیدی‌فرد درباره‌ی پیشنهادش برای حضور موثرتر ایران در کنگره‌های بعدی گفت: ما باید موانع حضور موثر را برطرف کنیم. یکی از این موانع زبان است. زبان انگلیسی ما برای حضور موثر در مجامع بین‌المللی خیلی ضعیف است. ما به سختی می‌توانیم ارتباط عادی برقرار کنیم. چه برسد به این که بتوانیم نقشی در سیاست‌گذاری داشته باشیم. مانع دیگر این است که به هر حال ما باید ادبیات حسابداری‌مان را اگر چه خیلی از دنیا دور نیستیم ولی تطبیق بدهیم. برای این که بتوانیم مطالب را در سطح بین‌المللی ارائه بدهیم. ما پایان‌نامه‌ها و مقالات متعددی در داخل داریم. ولی برای این که قابل ارائه در سطح بین‌المللی باشند، مشکل داریم. نقص‌هایی هم در دانشگاه از جهت تحقیقات

داریم. در حرفه هم از جهت عدم ارتباط موزون بین حرفه و دانشگاه‌ها مشکل داریم. به هر حال ارتباط برقرار است. دانشجوی حسابداری و دانش‌آموخته‌ی حسابداری به حرفه وارد می‌شود. ولی این روال نظام‌مند نیست. موازنه‌ای بین دانشگاه و حرفه برقرار نیست. پس یک پیشنهاد این است که ما این ارتباط را برقرار کنیم. وی در پاسخ به این پرسش که در بین مقاله‌ها و مباحث ارائه‌شده در کنگره چه موضوعاتی بیشتر توجه شما را به خود جلب کرد؟ گفت: ما از جهت موضوع و ادبیات مطلب، اختلاف‌های زیادی با دنیا نداریم. موضوعاتی است که ما هم مبتلا به آن هستیم. ولی سطح و عمق مطالب ما متفاوت است. موضوعات‌مان مشترک است. ولی اشکالی که به نظرم در حرفه و فضای دانشگاهی و به طور کلی حسابداری داریم این است که هنوز عادت نکرده‌ایم برای حضور برنامه‌ی نهادینه داشته باشیم. به‌رغم این که موضوعات ما مباحث روز است و با دنیا خیلی فرق نمی‌کند ولی خیلی درگیر خودمان هستیم. گاهی هم در سطح فردی و شخصی هنوز مشکلات‌مان را رفع نکرده‌ایم. مادامی که این اتفاق نیفتد حضور نهادینه سخت است. باید کمک کنیم مسائل‌مان تشکلی، نهادینه، و غیرفردی باشد. آن موقع است که ما می‌توانیم مطلب ارائه بدهیم. و گرنه به طور مثال موضوع کمیته‌های حسابرسی هم یکی از موضوعاتی است که الان بحث جاری در ایران است، و آن‌جا هم وجود دارد. استقلال کمیته‌ی حسابرسی یکی از دغدغه‌های آن‌جا هم هست. ولی ما بیشتر مسائل‌مان شخصی و فردی است تا این که نهادینه شده باشد. یا مثلاً یکی از موضوعاتی که در کنگره متوجه شدم این بود که یک بخش ارزیابی به عنوان یک تشکل حرفه‌ای مطرح است. ما هنوز این تفکیک را بین موضوعات تخصصی حرفه خیلی قائل نیستیم.

نایب رئیس شورای عالی جامعه‌ی حسابداران رسمی ایران درباره‌ی ارزیابی خود از اعطای جایزه‌ی سمپیر به یک حسابدار کنیایی گفت: اولاً این فرض را باید بپذیریم که این شخص کنیایی که مورد تقدیر قرار گرفت، آدم برجسته‌ای بود. کارهای برجسته‌ای هم انجام داده بود. در فضای بین‌المللی مشارکت‌های ارزشمندی کرده بود. چون ممکن است این بحث پیش بیاید که مثلاً می‌خواهند به آفریقایی‌ها میدان بدهند. ولی این شخص

مالزی داشتیم. طبیعتاً برای ما یادآور چیزی شبیه المپیک است که هر چهار سال یکبار برگزار می‌شود. یکی از نکات جالب در کنگره‌ی رم عظمت حضور شرکت‌کنندگان بود. در این دوره بیش از چهار هزار نفر مشارکت داشتند که با هم‌راهان‌شان به شش هزار نفر هم می‌رسیدند. از یک جنبه این حضور عظیم جالب توجه است، که چنین جماعتی در یک مکان مشخص گرد هم می‌آیند و یک اجتماع عظیم را برای تبادل فرهنگ و باورها پدید می‌آورند. علاوه بر آن چیزهایی را می‌بینیم که ممکن است در حالت عادی و یک تور مسافرتی عادی به رم آن‌ها را نبینیم. در این کنگره حسابداران نیجریه‌ای با حضور بیش از هزار نفری خود قشر بزرگی را تشکیل داده بودند که یکی از نکات جالب توجه این کنگره بود. چینی‌ها بعد از ۷۰ سال قشر بزرگی بوده‌اند. ولی ما از ایران فقط چند ده نفر بودیم. وی افزود: من متعجب بودم که چرا بانک، بیمه، بورس، سازمان حسابرسی و ... نمایندگان را به کنگره‌ی رم نفرستاده بودند. جالب این که وقتی علت را جویا شدم می‌گفتند این‌ها همه بلدند صحبت کنند ولی ما نمی‌توانیم سخنران داشته باشیم. گفتم ما باید خدا را شاکر باشیم که آن زبان انگلیسی که فلان نماینده از فلان کشور بلد است ما بلد نیستیم. آن‌ها (هندی، پاکستانی، فلپینی، نیجریه‌ای و ...) به این واسطه بلدند که مستعمره‌های بریتانیا بودند. لاقلاً ما ظاهراً از مستعمره‌های بریتانیا نبودیم و زبان انگلیسی را یاد نگرفتیم. اتفاقاً این چیز خوبی است. ولی دیدن این گونه اجتماعات و حضور در آن‌ها خیلی لازم و واجب است. باید ببینید. چون دیدن خودش آموزش می‌آورد و خیلی چیزها به آدم یاد می‌دهد. ضمن آن که کاش به این پرسش هم پاسخ داده می‌شد که از ساعت ۱۲:۴۵ تا ۱۳:۵۰ چگونه ۴۰۰۰ نفر مشتمل بر گیاه‌خوار، گوشت‌خوار و... تغذیه می‌شوند! آن‌هم بدون هیچ ازدحامی. ما حداقل مدیریت این گونه مراسم را می‌توانیم یاد بگیریم. حداقل می‌توانیم الگوبرداری کنیم و در سمینارهای به مراتب کوچک‌تر خودمان استفاده کنیم. ولی به هر حال جای بسیار تاسف بود که نمایندگان از نهادهایی که اشاره کردم حضور نداشتند. دوست داشتم ما از ایران حضور بیشتری داشتیم.

اولویت برای حرفه قائل بشویم. در این صورت این کارها شدنی است.

وی افزود: یکی دیگر از عایدات این کنگره هم این بود که کسانی که حضور داشتند بسته به علائق‌شان به منابع مختلفی دسترسی پیدا کردند. می‌شود از این منابع و ارتباطات برای انتقال دانش حسابداری و انتقال نیازهایی که در محیط بین‌الملل داریم استفاده کرد. به هر حال، ما تلاش کردیم ارتباطمان را با تشکل‌ها و خود آیفک برقرار کنیم. ما می‌خواهیم در مجامع بین‌المللی به عنوان نمایندگان حسابداری ایران حضور داشته باشیم. البته باید امیدوار باشیم با حذف موانع موجود بتوانیم نقش پررنگ‌تری داشته باشیم. آنان هم قول همکاری داده‌اند. به نظرم برای ارتباط مشکل از طرف بیرون نیست. باید از داخل مشکل حل شود.

هوشنگ خستوبی:

تنبلی کردیم؛ نجنبیدیم، در حالی که توانایی‌اش را داریم.

هوشنگ خستوبی، حسابدار مستقل، حسابدار رسمی، و رئیس سابق شورای عالی انجمن حسابداران خبره‌ی ایران، درباره‌ی محورهای اصلی کنگره‌ی بین‌المللی حسابداران، ۲۰۱۴، ترکیب سخنرانان، دستاوردها، و تجربه‌ی خود از این کنگره گفت: ما پیشینه‌ی حضور در این کنگره را در سال ۲۰۱۰ در

قابلیت و توان آن را داشت و کارهای برجسته‌ای انجام داده بود. ولی به طور عمومی می‌شود گفت به هر حال یکی از دغدغه‌های دنیا، قاره‌ی آفریقا است. از مسائل بیماری‌ها یا مسائل بهداشت و درمان یا مسائل مالی وقتی نگاه کنیم، آفریقا یک دغدغه‌ی عمومی برای کل دنیا است. به نظرم می‌آید این هم می‌تواند یک نکته‌ای باشد که آفریقایی‌ها به چشم ببینند. ولی آن شخص کنیایی واقعا کارهای بزرگی انجام داده بود و حضور برجسته‌ای داشت.

جمشیدی‌فرد در پاسخ به این پرسش که حرفه‌ی حسابداری ایران ظرفیت این را دارد که در آینده میزبان برگزاری چنین رویداد تأثیرگذاری در حرفه‌ی جهانی حسابداری باشد؟ گفت: به نظرم نمی‌آید در آینده‌ی نزدیک چنین اتفاقی رخ بدهد. ولی از جهت کمیت و از لحاظ ادبیات عمومی این قابلیت وجود دارد. ولی برای میزبانی، این موضوع را باید متفاوت با برگزاری سمینار سالانه‌ای که مثلاً انجمن برگزار می‌کند بررسی کنیم. در این جا یک اراده‌ی ملی هم لازم است. یعنی حتماً برای چنین حضوری با فرض این که قابلیت‌های لازم را از جهت تخصصی و فنی داریم، حتماً دولت باید تمایل نشان بدهد. مادامی که دولت در سطوح بین‌المللی تمایلی نشان ندهد، ما چنین امکانی را برای میزبانی کنگره‌ی جهانی حسابداران نداریم. پس باید اولاً دولت بخواهد، سپس برای آن هزینه کند. دولت باید احساس کند به حسابداران نیاز دارد. احساس کند این حرفه می‌تواند در ارتقای جایگاه ایران در سطح بین‌المللی موثر واقع شود. چون بعضی از کشورها متوجه شدند که مثلاً رتبه‌شان در ارتباط با شفافیت در سطح ضعیف و ناگواری است. برای شفافیت یکی از مهم‌ترین ابزارها و امکانات این است که فضای حسابداری را باز کنند و توسعه بدهند.

وی در پایان درباره‌ی درس‌هایی که باید از کنگره‌ی جهانی حسابداران گرفت، گفت: این که ما ارتباطمان در سطوح مختلف اعم از حضور در مجامع بین‌المللی فقط در سطح شنوایی نباشد. ما باید برای حضور موثر در تشکل‌های بین‌المللی و به دست آوردن جایگاه‌های بین‌المللی برنامه‌ریزی بکنیم. این امکان وجود دارد. ولی باید از مسائل شخصی و ... بگذریم. مصالح حرفه و ایران را بالاتر از منافع شخصی و گروهی خودمان ببینیم.

خستویی ادامه داد: در افتتاحیه‌ی کنگره معاون وزیر دارایی چین سخنرانی می‌کرد و گفت ما در کشورمان ۱۴ میلیون حسابدار داریم. البته نسبت به جمعیت‌شان چیز زیادی نیست. ولی یک مقوله‌ی ویژه برای من محسوب می‌شود. برگزاری این کنگره برای ایتالیا آن قدر مهم بود که در یک سخنرانی که به دعوت پاپ فرانسیس برگزار شده بود، ایشان در کشور واتیکان با حسابداران ملاقات کرد و برای آنان سخنرانی کرد.

من در سه نشست این کنگره به انتخاب خودم شرکت کردم. عمده‌ی موضوعات مقاله‌ها درباره‌ی جهانی‌سازی، SMEها، و SMPها بود. ما در حاشیه این کنگره با مجله‌ی Accountant که صحبت می‌کردیم، از ما می‌پرسیدند که شما با جهانی‌سازی مخالفتی دارید؟ من در پاسخ گفتم ما هیچ مخالفتی نداریم. این تحریم‌ها هستند که در رویارویی با جهانی‌سازی است. این دو با هم دیگر جور در نمی‌آیند.

خستویی در ادامه گفت: من تصور می‌کنم این‌هایی که می‌آیند در چنین کنفرانس‌ها و کنگره‌هایی شرکت می‌کنند، از سرشاخه‌ای که سیراب می‌شوند اقتصاد سیاسی دنیا است. یعنی کشورهای بزرگ در چارچوب منافع ملی خودشان سازوکاری را تشکیل می‌دهند که منجر می‌شود به استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی؛ که منجر می‌شود به SMEها و SMPها و کشورهای دیگر به‌ویژه شرقی‌ها راهی برای ورود به این تشکیلات ندارند. البته اگر چین را جدا کنیم. ولی ما باید ببینیم که چگونه می‌توانیم کوشش کنیم تا بتوانیم در چنین کنگره‌هایی حقی داشته باشیم. یا در حسابداری جهان، هر چند هم کوچک، ولی جایگاه ما کجا است؟ یا حتی جایگاه کشورهای اسلامی کجا است؟ دومین موضوع این که وقتی می‌گوییم SMEها و SMPها بیانگر همان نظریه است که می‌گویند "کوچک، زیباست". و با توجه به وضعیت ساختاری کل دنیا و قلب و فساد و ... رفتن به سوی این که شرکت‌های کوچک و متوسط را چگونه تحت کنترل درآورند، اهمیت زیادی می‌یابد.

خستویی تأکید کرد: الان می‌گویند ما باید روش دیگری را برای این‌ها به کار بگیریم و آن این که شرکت‌های کوچک و متوسط را تحت کنترل بگیریم و فساد آن‌ها را کنترل کنیم. با هر روشی که شد کاری

کنیم که بهتر جواب بدهند. بعد از این‌ها یک شبکه بیرون بیاوریم. این واقعا چیز بدی نیست. برای SMPها هم همین‌طور. به این علت من جذب این نشست‌ها شدم. چون خودم هم‌زمان مقاله‌ای داشتم برای چاپ در مجله‌ی حسابدار می‌نوشتم. گفتم ما داریم مرتب می‌گوییم که موسسات حسابرسی کوچک به هم بچسبند و بزرگ شوند. من این را یک نوع بالکانیزه کردن می‌دانستم. مشابه اقوام شبه‌جزیره‌ی بالکان در اروپا با قدرت میلیتاری به هم آمیخته که یوگسلاوی بزرگ را تشکیل دادند. ما که نسل کشی در بوسنی را دیده‌ایم؛ دیده‌ایم که صرب‌ها چکار کردند؛ و دیده‌ایم که الان دارند محاکمه می‌کنند. پس بالکانیزه کردن چیز جالبی نیست. آن‌ها هم به این نتیجه رسیدند که دیگر دوران Big 4 و Big 5 و Big 8 گذشته است. حالا دیگر ما می‌توانیم موسسات کوچکی داشته باشیم. ولی این جنبه از کار متأسفانه در کشور ما مورد استفاده قرار نمی‌گیرند. هنوز به دنبال ساختار شرکت‌های دهه‌ی ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ هستیم و دنبال Big 4 و Big 8 و ... می‌رویم.

این حسابدار مستقل گفت: به کدام دلیل برای خودمان چنین مدلی را خوب تشخیص می‌دهیم؟ من به دلایل عدیده از جمله فرهنگی می‌گویم. چون شما وقتی شرکت کوچک درست می‌کنی هم بهتر می‌تواند با هم کنار بیایند، هم بهتر می‌تواند با هم نشست و برخاست کنند. در عالم لوطی‌گری و معرفت هم بیشتر با هم کنار می‌آیند و ... این بخشی از فرهنگ ما است و باید آن را قبول کنیم. پس بنابراین چرا می‌خواهیم بالکانیزه کنیم؟ باید ببینیم از نظر فرهنگی این را در مورد ایران مورد مطالعه قرار داده‌ایم یا نه.

خستویی گفت: موقع بازگشت که از استانبول به ایران آمدم، در تمام مدت ۲۰ ساعت راه بازگشت که آدم نه خواب است و نه بیدار، در فکرم این موضوع بود که این شکلی که عرض کردم برای ما بهتر است، چرا نباید از این روش استفاده کنیم؟ چرا نمی‌نشینیم در مورد این روش با هم صحبت کنیم؟ هنوز هم ما دنبال این هستیم که موسسات را بزرگ کنیم.

خستویی در مورد درون‌مایه‌ی مقاله‌ها و مباحث ارائه‌شده در کنگره‌ی جهانی حسابداران، ۲۰۱۴ گفت: اگر به درستی در مورد مقاله‌هایی که در کنگره ارائه شد

بخواهیم صحبت کنیم آن‌طور که مقاله‌های حرفه‌ای را گاه و بی‌گاه می‌خواندم، در مجموع موضوعات را جالب دیدم. به طور مثال، همین موضوع SMEهای همین جهانی‌سازی استانداردهای بین‌المللی. این نشان می‌دهد در دنیا دیگر مرزی برای سرمایه‌داری وجود ندارد؛ گلوبال است. بنابراین، باید یک زبان واحد داشته باشد تا همه با زبان‌های مختلف بتوانند با هم ارتباط برقرار کنند. از این لحاظ مقالات بسیار خوب بود. ولی باید ببینیم و منتظر باشیم که نسخه‌ی کامل مقالات هم بیرون بیاید. علت جدید و خوب بودن مقالات هم این است که آن‌ها در این فاصله‌ی چهار سال تا کنگره‌ی بعدی بی‌کار نمی‌نشینند. این نکته را هم بگویم که همه‌ی این‌ها معضل و مشکل ما که از شرق یا خاورمیانه‌ایم نیست. معضلات دیگری هم داریم که آن‌ها نداشتند. ببینید یکی از ابزارهای اصلی شفافیت، حسابداری است. ولی می‌بینیم که در ایران کسی از ظرفیت حسابداری استفاده‌ی بهینه نمی‌کند. وقتی می‌خواهیم مقررات بگذاریم که شوراها متعدد مثلاً شورای عالی بانک و ... لزوم آن را احساس کنند، جایگاه حسابدار در این جاها مشخص نیست و نمی‌شود. حسابدار را به عنوان یک عامل یدکی نگاه می‌دارند که مثلاً بعداً که همه چیز اشتباه بود، حسابدار بیاید و یک گورکنی انجام دهد و به جلو برود. با این تفاسیر و طرز تفکر به نظر نمی‌توانیم به جایی برسیم. جا دارد این‌جا یادی از مصطفی‌علی‌مدد کنم که بزرگ‌مرد شایسته‌ای بود. خدا رحمت‌اش کند. سی ساعت پیش از مرگ‌اش وقتی تلفنی با هم صحبت می‌کردیم به من گفت فلانی من می‌خواهم در هر چهار انجمن عضو بشوم. گفتم بر عهده‌ی من. هدف اصلی علی‌مدد فقط اتحاد هر چهار انجمن بود. ولی الان که در مورد علی‌مدد صحبت می‌کنیم عمل‌مان با حرف‌هایمان یکی نیست. همه جداگانه کار می‌کنیم. این یکی از مشکلات ما است.

خستویی در ادامه گفت: باید به این تفکر برسیم همان‌طور که سرمایه، نیروی انسانی، و کار برای شرکت لازم است؛ باید نیروی انسانی حسابدار را هم به عنوان جزئی مهم در نظر بگیریم. در غرب به این موضوع توجه زیادی دارند.

وی درباره‌ی ارزیابی خود از حضور حسابداران

نمایندگان انجمن حسابداران خبره ایران و جامعه‌ی حسابداران رسمی ایران (دو انجمن حرفه‌ای ایرانی عضو آیفک) در مجمع عمومی فدراسیون بین‌المللی حسابداران (آیفک)، ۷ نوامبر ۲۰۱۴، رم، ایتالیا؛ به ترتیب از چپ: ابوالقاسم فخاریان، محسن قاسمی، سیده‌محمدعلوی، محمدتقی شیرخوانی، و سعید جمشیدی فرد

از جوانانی که دانشجوی این رشته هستند درخواست می‌کنم خودشان را آماده‌ی عرضه و ارائه‌ی مطالب غنی در آینده بکنند. نشان بدهند که نیزه‌ی پارسی‌ها خیلی زیاد بُرد دارد و می‌خواهد تا استرالیا (میزبان کنگره‌ی جهانی حسابداران ۲۰۱۸) برود.

می‌بینیم در حوزه‌های مختلف هنری، پزشکی و ... خودمان را به دنیا اثبات کرده‌ایم، این نشان می‌دهد که در حوزه‌ی مالی و حسابداری هم می‌توانیم حرفی برای گفتن داشته باشیم. چون این پیشرفت‌ها در حوزه‌هایی که گفتیم نشان‌دهنده‌ی این است که ما یک ویژگی خاصی داریم و می‌توانیم خودمان را نشان دهیم. مشکل زبان هم هر چند معضل بزرگی است، ولی بحثی که مطرح می‌شود این است که فکر نمی‌کنم در زبان آن‌قدر مشکل داشته باشیم. مشکل ما نبودن در محافل بین‌المللی است. ببینید ما تا قبل از دانشکده شش سال انگلیسی می‌خوانیم و در آخر یک جمله‌ی ساده را هم نمی‌توانیم بیان کنیم. ما باید شرایطی را فراهم کنیم که دانشجویان ما بتوانند به کشورهای دیگر رفت و آمد داشته باشند و در شرایط زبانی آنان قرار بگیرند.

افرادی که از ایران به این کنگره در مالزی رفته بودیم، پس از زمان بازگشت قرار شد ما هم مطالبی بنویسیم و برای ارائه در همین کنگره‌ی رم حاضر کنیم تا حضور موثرتری داشته باشیم. حتی بجنگیم و خودمان را به آنان بقبولانیم. به نظرم در ایران خیلی‌ها این ظرفیت و توانایی را دارند که بتوانند در چنین سطحی مطلب ارائه بدهند. ما حتی نسبت به کشورهای غربی رویدادهای پیچیده‌تری در حوزه‌ی مالی داریم. تعداد دانشجویان حسابداری ما نسبت به سایر علوم بسیار بالاتر است. حداقل ده درصد دانشجویان دانشگاه‌های ایران در حوزه‌ی حسابداری آموزش می‌بینند. این خودش موهبت بزرگی است. این عضو انجمن افزود: باید این حضور کم‌ثمر را به حساب تنبلی خودمان بگذاریم. ما نجنبیدیم. در حالی که می‌توانستیم مشارکت داشته باشیم. وقتی

کشورهای در حال توسعه در کنگره‌ی جهانی حسابداران، ۲۰۱۴ گفت: حضور کشورهای مثل ملل اطراف دریای خزر را در این کنگره باری به هر جهت دیدم. چون واقعا نیاز حسابداری برای آن‌ها هم احساس نشده است. یعنی حسابداری و مدیریت کمکی نمی‌تواند به آن‌ها بکند. ولی به شدت می‌بینیم که کشورهای دیگر (پیشرفته) گذران بدون حسابداری و مدیریت برای‌شان غیر ممکن است. فارغ از جریان‌ات سیاسی، ایران باید بتواند حداقل در منطقه به عنوان یک کشور بزرگ‌تر و حتی غالب به لحاظ زبانی، این‌ها را جمع کند و یک‌پارچه کند. لازمه‌اش این است که ایران بتواند یک کنگره‌ای از آسیای میانه یا خاورمیانه تشکیل بدهد. این خیلی کار سختی است. ولی به هر حال باید به کمک وزارت امور خارجه و بقیه‌ی نهادهای دولتی مربوط این کنگره تشکیل شود. به هر حال، به نظرم سیاست در دامن اقتصاد بزرگ می‌شود. ما به هر سمت و سویی برویم بالاخره پای حساب و کتاب در میان است. امیدوارم آقای ظریف که اتفاقا آدم خوش‌فکری هم هستند فکری به حال این قضیه بکنند. خستویی در مورد حضور خیره‌کننده‌ی نیجریه‌ای‌ها گفت: حداقل ما این را می‌دانیم که نیجریه کشور به‌سامانی نیست. فساد در آن بیداد می‌کند. به نظرم آفریقایی‌ها زود تحت استعمار قرار می‌گیرند. ولی زود هم بیدار می‌شوند. آنان به‌خوبی درک کرده‌اند که باید خودشان را از نظر ساختاری و از نظر مالی و ... تجهیز کنند. الان می‌بینیم که واقعا دارند خودشان را آماده‌ی رویارویی با مشکلات و پدیده‌ی فساد می‌کنند. ما به‌رغم این که از زمان داریسی تاکنون با این موارد روبرو بوده‌ایم و انصافا توانایی‌های بالایی هم داریم و با هوش بالا، چه اشکالی دارد که وقتی این همه هزینه‌های جانی داریم، بخشی از هزینه‌ها را برای حضور موثرترمان در چنین گردهمایی‌هایی تقبل کنیم تا حداقل بفهمیم که چگونه می‌شود کنگره‌ای در چنین قد و قواره برگزار کرد. من شاید توانایی این را نداشتم که برداشت کاملی بکنم. ولی خیلی‌ها که می‌آیند تا ببینند، برداشت‌های گوناگونی می‌کنند. سپس طراحی از پوسترها و اجراها می‌کنند. به چگونگی رویدادهای مالی دنیا آگاه می‌شوند. همین‌ها قدم بزرگ و مثبتی برای ما محسوب می‌شود. در کنگره‌ی قبلی که بودم و

فرزندان ما باید در رویارویی مستقیم با زبان قرار بگیرند تا احساس نیاز بشود.

خستویی درباره‌ی اهدای جایزه‌ی سمپیر (Semper Award) به یک حسابدار کنیایی و پیام فدراسیون بین‌المللی از این اقدام، گفت: به نظرم این جایزه تشویق‌آمیز بود. ولی به هر حال، به قول معروف از او هم حرکتی بود که از خدا برکتی رسید. لابد خودی نشان داده است که موجبات تشویق‌اش را فراهم آوردند. ما بیش‌تر مواقع فکر می‌کنیم آن چنان نیازی نداریم که خودمان را نشان بدهیم، چون نمایان‌تر از آن هستیم که خودمان را نشان دهیم. ولی این برداشت اشتباه از خودمان است. بنابراین، این جایزه را حسابدار کنیایی می‌گیرد. امیدوارم که این جایزه را از ته دل به وی داده باشند؛ نه برای نیل به اهداف دیگر. ما در حرفه‌ی حسابداری و دیگر علوم آدم‌های زیادی داریم. ولی زمانی که در کنگره‌های به عظمت شش هزار نفر حضور می‌یابیم، آن‌جا است که قلب‌مان به درد می‌آید. وقتی می‌بینم این همه کاربرد داریم ولی حضور موثر نداریم. در حالی که باید به شدت حضور می‌داشتیم. امیدوارم و از جوانانی که دانشجوی این رشته هستند درخواست می‌کنم خودشان را آماده‌ی عرضه و ارائه‌ی مطالب غنی در آینده بکنند. نشان بدهند که نیزه‌ی پارسی‌ها خیلی زیاد بُرد دارد و می‌خواهد تا استرالیا (میزبان کنگره‌ی جهانی حسابداران ۲۰۱۸) برود.

وی در پاسخ به این پرسش که آیا ایران ظرفیت میزبانی چنین کنگره‌هایی را دارد و راهکار برای حضور موثرتر در کنگره‌های بعدی چیست، گفت: از آرزوی قلبی من صحبت کردید. من واقعا این توانایی را در ایرانیان می‌بینم. ولی به منصفی اجرا درآوردن آن کار مشکلی است. این تنها تقصیر ما هم نیست. بلکه به سختی‌هایی که در جامعه وجود دارد هم مرتبط است. مثلا، از همان نقطه‌ی شروع شاید ویزا گرفتن برای پنج هزار نفر از کشورهای مختلف کار آسانی نباشد. یا مثلا، شرکت‌کنندگان قاعداً اخلاق و خلیقات گوناگونی دارند و ممکن است با فرهنگ کشور ما نخواند. فرهنگ زیست‌محیطی ما هم با یک جمعیت شش هزار نفری از کشورهای مختلف جهان با آداب و سنن گوناگون سازگار نیست. بنابراین، فکر می‌کنم ما هنوز به آن توسعه‌یافتگی نرسیده‌ایم که بتوانیم میزبان چنین

اجتماع بزرگی از حسابداران جهان باشیم. آفریقایی‌ها با سرعت خیلی بیشتری نسبت به ما در حال جلو رفتن هستند. علی‌رغم این که ما حق‌مان نیست ولی عقب‌تر مانده‌ایم. فرهنگ حسابداری و حسابرسی و حساب‌خواهی لاقلاً از زمان حفر اولین چاه نفت وارد ایران شد. با پیشینه‌ای که خاستگاه عمومی‌اش بریتانیا است. البته نه با سلطه‌ی استعمارگری صرف مانند هندوستان و ... ما نتوانستیم از این موهبت خوب استفاده کنیم. ولی آنان استفاده کردند. بنابراین، هنوز فکر می‌کنم ما باید به کشورهای دیگر برویم. خوب است که یک دبیرخانه‌ی دائمی ایجاد شود و سازوکار مناسبی را ترتیب بدهد. تسهیلات و امکاناتی فراهم کند تا اعضای حسابداران بتوانند به راحتی ویزا بگیرند و ... و یک تور جامع‌الشرايط با امکانات مناسب‌تر برگزار کنند. این چیزی است که در حال حاضر در ایران نداریم.

خستویی در پایان درباره‌ی درس‌هایی که باید از کنگره‌ی جهانی حسابداران، ۲۰۱۴ گرفت، گفت: من به شخصه درسی که از کنگره‌ی ۲۰۱۴ گرفتم این است که چگونه در دهه‌های مختلف تغییرات ایجادشده در ساختارهای سیاسی، اقتصادی در زیرساخت‌های خودش نمود پیدا می‌کند. یک زمانی وقتی می‌خواستیم دو مکتب حسابداری انگلیس و آمریکا را هم نزدیک کنیم شاید باور کردنی نبود که یکی از این دو از مواضع خودش کوتاه بیاید. ولی روزگار، جامعه، زندگی و ... آن‌ها را وادار کرد که تفکر مشترک داشته باشند. این تفکر مشترک علاوه بر این که زندگی و مراوده‌ی بخش مالی و حسابداری را آسان‌تر می‌کند، ولی به هر حال نفع بزرگی را هم برای کشورهای بزرگ در پی خواهد داشت. به هر حال، چاره‌ای جز این نیست. فکر کنم هنوز خیلی‌ها به چنین کنگره‌هایی به چشم تفنن می‌نگرند. در حالی که تفنن نیست. این یک نوع آمیختن و آموزش دیدن است. باید جایی تعصب و غیرت ما را وادار کند به این بیندیشیم که چه چیزی کم داریم؟ یعنی ما با این جامعه‌ی بزرگ دانشگاهیان و افراد حرفه‌ای‌مان که بعضی از آنان حتی تحصیل کرده‌ی بیرون از ایران هستند و همان مشکل زبان را هم ندارند واقعا نمی‌توانم یک سخنرانی و مقاله ... ارائه دهیم؟ متأسفانه دولت ما هم به این کنگره

توجهی نکرد. همین افراد محدودی هم که رفتند اکثراً با هزینه‌ی خودشان بود. ما در کنگره‌ی قبلی حضور بهتری داشتیم. دولت‌ها می‌توانند کمک و یاری کنند.

علی رحمانی:

ادعای مان با حضور و مشارکت مان در کنگره جور در نمی‌آید

علی رحمانی، دکتری حسابداری، عضو هیات علمی دانشگاه الزهراء، حسابدار خبره، و رئیس انجمن حسابرسان داخلی ایران درباره‌ی حضور در این کنگره، محورهای کنگره، و نیز تجربیات خود گفت: این کنگره هر چهار سال یک‌بار به همت آیفک (فدراسیون بین‌المللی حسابداران) تشکیل می‌شود. خوشبختانه من این توفیق را داشتم که هم در کنگره‌ی ۲۰۱۰ در کوالالامپور مالزی و هم امسال در رم حضور داشته باشم. تمرکز این کنگره بیشتر بر مباحث حرفه‌ای است. امسال هم همین رویکرد حفظ شده بود. به جز نشست‌های عمومی که معمولاً ابتدای هر روز برگزار می‌شد، چندین نشست موازی و تخصصی هم برگزار شد که طبیعتاً ناچار بودیم یکی از این نشست‌ها را انتخاب کنیم. هر فردی بنا بر علائق خودش در یکی از این نشست‌ها حضور پیدا می‌کرد. خوبی این کنگره این است که آدم در بسیاری از نشست‌ها از منابع اصلی مبحث را می‌شنود. به طور مثال، رئیس شورای استانداردهای ارزش‌گذاری بین‌المللی (IVSC) در

این بود که همه‌ی درس‌ها به زبان انگلیسی ارائه می‌شود و متأسفانه این یک ضعف بزرگ ما است.

وی افزود: به هر حال در این کنگره‌ها شما ارتباطات درجه‌ی یک برقرار می‌کنید و می‌توانید با آدم‌های متخصص، صاحب‌نظر و حرفه‌ای از نزدیک صحبت کنید و بابتی را برای همکاری‌های بعدی باز کنید. این خیلی ارزشمند است. به نظرم این هم چیزی است که در کشور ما مغفول مانده است. دولتی‌ها، وزارت امور اقتصادی و دارایی، بانک مرکزی، سازمان بورس و اوراق بهادار، سازمان حسابرسی، ... اگر حضور می‌داشتند بالاخره خیلی می‌توانستند بهره‌برداری داشته باشند. یک موردی که ما خیلی در این کنگره اظهار تأسف کردیم این بود که به هر حال هیچ‌کدام از ایرانی‌ها در نشست‌ها به عنوان اداره‌کننده‌ی جلسه یا رئیس جلسه نبودیم. همه‌ی سخنرانان از مدت‌ها قبل انتخاب شده بودند و این گونه نبود که چند ماه مانده به کنگره مقاله بدهید و مقاله شما پذیرفته شود. همه‌ی آنانی که مقاله داده بودند، این مقالات از پیش چاپ شده بود. البته لزوماً همه‌ی آنان ارائه‌کننده نبودند. مثلاً مدیر مالی چند شرکت بزرگ بین‌المللی نشست بودند و دیدگاه‌هایشان را در مورد مسائل مختلف از پیش مشخص شده مطرح می‌کردند. از جمهوری خلق چین، معاون وزیر اقتصاد به عنوان یک مقام رسمی دولتی حضور یافته بود و گزارشی را داد. من خیلی تحت تاثیر قرار گرفتم که چقدر چین در حسابداری دولتی، در پاسخگویی، در اصلاحاتی که منجر به شفافیت بیشتر و کاهش فساد می‌شود، کار کرده و توفیق داشته است. این‌ها همگی از نقاط ضعف ما است. به هر حال، ادعای ما با حضور و مشارکت‌مان و شان حرفه‌ای‌مان جور در نمی‌آید. خیلی از نشست‌ها را که دقت می‌کردیم مثلاً CIMA یا AICPA یا انجمن حسابداران رسمی نیجریه حامی مالی بودند. آن وقت ما در ایران گاهی درباره‌ی هزینه‌ی ماموریت نمایندگان رسمی انجمن‌مان خرده می‌گیریم و آن را دست‌انویز مقاصد دیگر قرار می‌دهیم. البته باز همین که از ایران حداقل حدود ۳۵ نفر در نشست‌ها حضور داشتند باز هم به هر لحاظ خوب است. این حضورها تلنگری به آدم است که جایگاه خودمان را بشناسیم و همچنین بتوانیم در جریان آخرین تحولات

جذاب دیگر هم این بود که کسب‌وکارها و شرکت‌ها در شرایط پرنوسان اقتصادی و پرریسک چگونه می‌توانند موفق باشند. در این نشست مدیر مالی شرکت مخابرات انگلیس و مدیر مالی یاهو و ... همه حضور داشتند و دیدگاه‌های خود را مطرح کردند. بحث‌ها بسیار جالب، جذاب و کاربردی بود.

رحمانی درباره‌ی ارزیابی خود از حضور کشورهای در حال توسعه در کنگره، گفت: از کشورهای مختلف در کنگره بودند. از ایران هم خوشبختانه نمایندگان انجمن حسابداران خبره‌ی ایران و جامعه‌ی حسابداران رسمی ایران به عنوان دو عضو ایرانی آیفک حضور داشتند. طبیعی است که تلاشی از طرف این دو انجمن حرفه‌ای انجام شود. ولی به نظرم جای مقامات رسمی ایران در این کنگره خالی بود.

به نظرم مثلاً از وزارت امور اقتصادی و دارایی می‌بایست نمایندگانی به طور رسمی حضور می‌یافتند. چون هم مباحث حسابداری بخش عمومی و هم مسائل بودجه‌بندی عملیاتی و بودجه‌بندی تعهدی و کارهای اقتصادی مطرح شد که خیلی خوب پوشش داده شده بود. حتی اگر کسانی از بانک مرکزی می‌آمدند این فرصت برای‌شان فراهم بود که بتوانند صحبتی با همکاران‌شان از بانک مرکزی انگلیس، هلند، ژاپن و ... داشته باشند. چنین رویدادی یک مزیت اصلی‌اش ارتباط برقرار کردن و شبکه‌سازی (networking) است. این که شما بتوانید با آدم‌های تراز اول از نزدیک صحبت کنید و بتوانید بابتی را برای همکاری‌ها و کارهای بعدی‌تان بکشایید. مثلاً در کنگره‌ی امسال از انجمن حسابداران رسمی آمریکا (AICPA) و انجمن حسابداران مدیریت رسمی (CIMA) آمده بودند و به طور گسترده گواهی‌نامه‌ی جدید مشترک خود با عنوان CGMA (حسابدار مدیریت جهانی گواهی شده) را معرفی می‌کردند. برای من به عنوان نایب رئیس انجمن حسابداری مدیریت ایران، این فرصت فراهم شد که هم با رئیس CIMA صحبت کنم و هم با رئیس AICPA. از آنان خواستم که چگونه می‌توانند به ما کمک کنند. به هر حال کارت خودم را به آنان دادم و به محض این که به تهران رسیدم از دفتر نمایندگی خاورمیانه‌شان تماس گرفتند و برای همکاری اعلام آمادگی کردند. آن چیزی که تلفنی صحبت کردم و متوجه شدم

ارتباط با استانداردهای ارزش‌گذاری بین‌المللی مطالب بسیار خوب و آموزنده‌ای ارائه کرد که من به شخصه با توجه به علایق کاری که دارم از آن نشست بسیار بهره‌مند شدم. همان طور که گفتم مباحث را از نقرات شاخص و تراز اول می‌شنیدم. یا در یک نشست دیگری که شرکت کردم درباره‌ی محدود کردن ریسک در بانک‌ها بود. مقاماتی از خود بانک مرکزی انگلیس و هلند و ... و یک موسسه‌ی حسابرسی بزرگ از ژاپن و یک بانکدار دیگر حضور داشتند و مباحثی بسیار کاربردی و جالب را مطرح کردند.

وی افزود: طبیعتاً مباحث نشست‌های دیگر هم به همین طریق برگزار شد. در بین هیاتی که از ایران آمده بود چند نفری بودیم که با هم هماهنگ کردیم حضور در نشست‌ها را بین خودمان تقسیم کنیم تا در همه‌ی نشست‌ها نماینده‌ای داشته باشیم و بعداً تجارب را با هم به اشتراک بگذاریم. همین اتفاق هم افتاد. البته برای شرکت‌کنندگان در کنگره این امکان را فراهم کرده بودند که هم به بسیاری از اسلایدهای مقالات و هم قسمت‌هایی از ویدئوها از راه وب‌گاه کنگره و نرم‌افزار کاربردی قابل راه‌اندازی روی گوشی تلفن‌های همراه دسترسی باشد. در مجموع، به نظرم مباحث بسیار سودمند و کاربردی بود.

مدیر گروه حسابداری دانشگاه الزهراء در پاسخ به این پرسش که در بین مقاله‌ها و مباحث ارائه‌شده در کنگره چه موضوعاتی بیشتر توجه شما را به خود جلب کرد؟ گفت: اجرای نشست‌ها به صورت مباحثه‌ای بود. یک نفر ارائه‌کننده بود. دیگر حاضران هم دیدگاه‌های خود را مطرح می‌کردند. بنابراین، فقط کار دانشگاهی نبود که تنها یک ایده را ارائه کنند. البته از مقالاتی هم به عنوان مقاله‌ی برگزیده تقدیر شد. چند مقاله در کتاب کنگره است که همه می‌توانند آن را از وب‌گاه کنگره بارگذاری کنند. من با توجه به علایق خودم در بحث پاسخگویی و کارایی اقتصادی شرکت کردم که مبحث خوبی بود. بحث گزارشگری یکپارچه که از دید دانشگاهی هم بحث جدیدی است برای من جالب بود و در آن شرکت کردم. نشست ارزش‌گذاری هم که موضوعات به صورت خیلی تخصصی مطرح شد و همچنین نشست ریسک بانک‌ها هم به نظرم از بهترین نشست‌هایی بود که در آن شرکت کردم. یک نشست

قرار بگیریم.

مدیرعامل پیشین بورس اوراق بهادار تهران در ادامه افزود: در این کنگره از کشورهای مختلفی هم حضور داشتند. البته از نظر حضور قابل مقایسه با کنگره‌ی ۲۰۱۰ مالزی نبود. در ۲۰۱۰ مالزیایی‌ها حرکت بسیار گسترده‌ای انجام دادند. البته همان طور که می‌دانید دولت آنان اهداف دیگری را هم دنبال می‌کند. مثلاً بعد از حضور در مالزی متوجه شدیم که حامی مالی اصلی کنگره سازمان گردشگری مالزی بود. آن سال موفق شدند شش هزار نفر را به مالزی بکشانند. در این بین کشور میزبان هم سود می‌برد. ولی کنگره‌ی امسال هم به نظرم بسیار کنگره‌ی عالی‌ای بود. یک نکته‌ی جالب دیگری که من دیدم این بود که انگلیسی‌ها که مهد اقتصاد، بازار آزاد، و ... هستند در بحث مالی عمومی یا همان **public finance** انجمن دارند، و کار علمی کرده‌اند. نشریه‌ای دارند و در آن حوزه هم پیشگام هستند. قراردادهای مشارکت بخش عمومی و خصوصی از آن جا نشات گرفته است. همین باعث شد که به دانشجویان دکترای الزهرا گفتم خوب است روی بحث مالی دولت کار کنیم. این کمترین دستاوردی است که برای من حضور در این کنگره داشت. به نظرم ما در حد توان و امکاناتی که داریم می‌توانیم حداقل در دانشگاه کار کنیم. ضمن این که در انجمن حسابداری مدیریت ایران هم قصد داریم **CGMA** را بررسی کنیم و همچنین یک مجله‌ی تخصصی در مورد حسابداری مدیریت داشته باشیم.

رحمانی درباره‌ی ارزیابی‌اش از حضور خیره‌کننده‌ی حسابداران نیجریه و نیز اعطای جایزه‌ی سمپیر به یک حسابدار کنیایی، گفت: در مورد دلیل اعطای این جایزه اطلاع دقیقی ندارم. ولی حضور نیجریه‌ای‌ها بسیار مشخص بود. به نظرم حرکت بسیار سازمان‌یافته‌ای بود. البته بعضی از دوستان عقیده داشتند نیجریه متهم به فساد مالی است و فساد مالی در این کشور بسیار زیاد است. بنابراین، مانوری در این کنگره داشتند که بتوانند از طریق حسابداری، حسابرسی و ... بسیار مصمم این امر را کاهش بدهند و به دنیا بگویند که بالاخره چنین عزم و اراده‌ای هست. در مورد کنیا هم بالاخره معیارهایی وجود داشته که بر اساس آن کار شده بود و این جایزه به حسابداری از کنیا رسیده بود. ما به هر حال نباید

آفریقایی‌ها را دست‌کم بگیریم. همین کنیا جامعه‌ی حسابداران رسمی بسیار قوی‌ای دارد. دانشگاه‌های آن هم خیلی خوب کار کرده‌اند. وقتی بررسی می‌کنیم می‌بینیم در بخش عمومی و نیز خصوصی خیلی پیشرفت کرده‌اند. این‌ها را نباید دست‌کم گرفت. یک مزیت دیگر حضور در کنگره هم همین است که فکر نکنیم یک‌سری کشورها خیلی عقب هستند یا ما خیلی پیشرو هستیم. با حضور در چنین کنگره‌هایی می‌توانیم با واقعیات و جایگاه خودمان بیشتر آشنا بشویم. البته به نظرم وضعیت ما هم بد نیست. همین که جامعه‌ی حسابداران رسمی داریم، همین که حسابدار رسمی داریم خیلی خوب است.

وی در ادامه گفت: همچنین نکته‌ی خیلی جالبی هم که باید به شما بگویم این است که الان در ایران برای این که ریسک موسسات حسابداری کوچک بسیار بالا است این باعث می‌شود نتوانند کیفیت کارشان را بالا ببرند. من در این کنگره دیدم که آیفک یک برنامه‌ای به نام **SMP for SME** دارد. یعنی چگونه موسسات حسابرسی و خدمات حرفه‌ای کوچک و متوسط بتوانند خدماتی را برای شرکت‌های کوچک و متوسط ارائه کنند. به عبارت دیگر، بحث بازار کار برای این‌ها مطرح است. البته آیفک از گذشته هم همین کار را کرده است که چگونه به کسب‌وکار موسسات حسابرسی و ارتقای کیفیت و استقلال آن‌ها کمک کند. این محثی است که در ایران هم باید روی آن کار کنیم.

رحمانی درباره‌ی اقداماتی که باید انجام شود تا ایران حضوری موثرتری در کنگره‌های بعدی داشته باشد نیز گفت: این‌ها همه برنامه‌ریزی می‌خواهد. برای من دانشگاهی که در جریان کارهای علمی هستیم، ۲۰ درصد مطالب جدید بود. ۸۰ درصد مطالب ارائه‌ی همان مطالب قبلی در زبان و قالب متفاوتی بود. ولی بالاخره این که ما در جریان تحولات و پیشرفت‌ها قرار بگیریم خیلی خوب و ارزشمند است. از خیلی جهات ما فاصله‌ای با کشورهای پیشرفته در این حرفه نداریم. ولی این که بخواهیم حضور داشته باشیم، نقش داشته باشیم، و دیده شویم نیاز به برنامه‌ریزی دقیق دارد. باید جوامع حرفه‌ای از امکانات خودشان در این زمینه استفاده کنند. مثلاً جامعه‌ی حسابداران رسمی ایران

امکانات مالی خوبی دارد. یا انجمن حسابداران خبره‌ی ایران اگرچه امکانات مالی کمتری دارد ولی اعتبار و امکانات انسانی خوبی دارد. حتی ظرفیت دانشگاه‌های ما خیلی خوب است. باید با برنامه‌ریزی به یک راهکار مناسب و مطلوب برسیم. ما باید بودجه‌ای بگذاریم و امکاناتی فراهم کنیم که به دانشجویان درجه یک زبان آموزش بدهیم. همه‌ی هزینه‌ی آموزش زبان آنان را بپردازیم. سرمایه‌گذاری کنیم تا بتوانند در این قبیل کنفرانس‌ها در آینده شرکت کنند. این کارها یک‌شبه اتفاق نمی‌افتد؛ برنامه‌ریزی بلندمدت می‌خواهد.

وی در پاسخ به این پرسش که حرفه‌ی حسابداری ایران ظرفیت این را دارد که در آینده میزبان برگزاری چنین رویداد تاثیرگذاری در حرفه‌ی حسابداری جهان باشد؟ به صراحت گفت: نه. ما به هر لحاظ نمی‌توانیم میزبان باشیم. مثلاً انجمنی است به نام **AAAA** که انجمن حسابداران دانشگاهی آسیا نام دارد. من چند وقت پیش به مقر این انجمن در اندونزی رفتم. آنان خیلی علاقه داشتند که ایران چنین برنامه‌ای را داشته باشد. ولی هرچه حساب و کتاب کردم، دیدم ما به این سادگی نمی‌توانیم چنین کاری را انجام دهیم. حالا این یک برنامه‌ی کوچک است. چه برسد به برنامه‌ای به بزرگی و عظمت کنگره‌ی جهانی حسابداران. البته فراموش هم نکنیم که مثلاً در کنگره‌ی مالزی همه‌ی دولت بسیج شده بود. به این رویداد اهمیت داده بودند. ولی به نظرم در کشور ما نه دولت توجهی دارد و نه حتی خودمان اهمیتی می‌دهیم.

رحمانی در پایان گفت: ما باید از کارهای کوچک‌تر شروع کنیم. مثلاً می‌توانیم یکی از کارگروه‌های آیفک را به ایران بیاوریم. در تاریخ حسابداری ایران تنها جناب آقای فخاریان است که دو دوره عضو یکی از کارگروه‌های آیفک بوده است. بعد از ایشان ما هیچ نماینده‌ای در هیچ کدام از کارگروه‌های آیفک نداشتیم. این فاجعه است. ما رویکرد جهانی‌مان خوب نیست. در بیش‌تر زمینه‌ها خودمان خودمان را منزوی کرده‌ایم. نگاه عجیب و تاسف‌باری هم نسبت به کسانی که به چنین ماموریت‌های خارج از کشوری می‌روند، داریم. بنابراین برای حضور موثر باید برنامه‌ی مدون و مستحکمی داشته باشیم.

کشورهای در حال توسعه توجه کنند. بنابراین، به احتمال زیاد با توجه به نیازهای یک کشوری مثل کنیا، و سنجش آن، این جایزه را به این حسابدار کنیایی داده‌اند. فرض کنید اگر یک حسابدار از ایران برای مشکلات داخل ایران نیز راه‌حل و مقاله‌ای یا برنامه‌ی کاربردی ارائه دهد، به هر حال می‌تواند خیلی ارزش بالاتری از یک مبحث نظری صرف داشته باشد که مثلاً در انگلیس ارائه می‌شود. آنان به این مسائل توجه می‌کنند. یعنی در واقع حسابداری یک ابزار کاربردی است. آنان حتماً به خدمات حرفه‌ای این حسابدار کنیایی توجه کرده‌اند، و این که چقدر این خدمات می‌تواند نقش در توسعه‌ی حسابداری کنیا و حتی آفریقا داشته باشد و چقدر می‌تواند به درد نیازهای آن کشور و آن منطقه بخورد. من احتمال می‌دهم به همین دلیل است که چنین جایزه‌ی را به این حسابدار داده‌اند. چون آنان می‌خواهند این توسعه جهانی و پایدار باشد. تشویق کشورهای جهان سوم خیلی می‌تواند در این قضیه نقش داشته باشد. راهکاری که آنان انتخاب کرده‌اند به نظرم درست است.

رئیس کارگروه سمینارهای انجمن حسابداران خبره‌ی ایران در مورد تحولاتی که باید صورت بگیرد تا حرفه‌ی حسابداری ایران در کنگره‌های آینده حضور موثرتر داشته باشد، گفت: اگر به صورت شخصی و فردی نگاه کنیم، به نظرم ایران از خیلی جهات قابلیت‌های بالایی دارد. ما افراد برجسته‌ای در حرفه‌ی حسابداری داریم. حضور این افراد می‌تواند در عرصه‌های جهانی به طور کلی خیلی موثر باشد. به طور مثال، در بعضی مقوله‌ها واقعا جای مقالات پژوهشگران و افراد حرفه‌ای حسابداری ایران را چه در زمینه‌های حرفه‌ای و چه در زمینه‌های دانشگاهی خالی می‌بینیم. به نظرم سطح بسیاری از مقالات و سمینارها و سخنرانی‌هایی که بعضی مواقع دوستان ما در سمینارهای انجمن حسابداران خبره‌ی ایران ارائه می‌دهند، از بعضی سخنرانی‌های کنگره‌ی رم ایتالیا کمتر که نبود هیچ، بلکه بالاتر هم بوده و هست. این نشان‌دهنده‌ی این واقعیت است که ما می‌توانیم حضور موثری در ارائه‌های این کنگره‌ها داشته باشیم. ما حتی می‌توانیم وارد کارگروه‌های آیفک بشویم. این بر عهده‌ی جوان‌ترها است. آنان دانش و توان این را دارند و باید این کار را برای معرفی حسابداری ایران به جهان انجام بدهند.

مشاور وزیر راه و شهرسازی در امور حسابداری،

می‌کردند. به نظرم این کنگره از همه لحاظ بسیار خوب طراحی شده بود.

وی درباره‌ی ارزیابی خود از حضور کشورهای در حال توسعه در این کنگره، گفت: هم در کنگره‌ی قبلی که در مالزی (۲۰۱۰) برگزار شد، و هم در این کنگره، حضور کشورهای در حال توسعه بسیار چشم‌گیر بود. این نشان می‌دهد به هر طریقی که شده است می‌خواهند فاصله‌شان را با کشورهای پیشرفته‌ی صنعتی تا جایی که ممکن است کم کنند. کشورهای آفریقایی، آسیای جنوب شرقی، چین، هند و ... حضور پررنگی داشتند. حتی از چین یک مقام دولتی در کنگره حضور رسمی داشت. فکر می‌کنم از وزارت دارایی چین بود. کشورهایی هم مثل نیجریه بودند که حضورشان بسیار شگفت‌انگیز بود.

سلامی درباره‌ی حضور پرشمار حسابداران نیجریه در کنگره‌ی رم گفت: دو دیدگاه درباره‌ی این حضور بی‌سابقه می‌توان مطرح کرد. البته حضور آنان همیشه همین‌گونه بود. در کنگره‌ی قبلی هم در مالزی بعد از میزبان بیش‌ترین تعداد را داشتند. یک دیدگاه این می‌تواند باشد که واقعا دولت‌مردان آن‌جا به فکر شفاف‌سازی اقتصادشان با توسعه‌ی حسابداری هستند. ولی یک دیدگاه دیگر هم شاید این باشد که همین حضور چشم‌گیر در کنگره نوعی رانت باشد! البته به قطعیت نمی‌توان گفت کدام یک از این دو دیدگاه درست است. شاید حتی ترکیبی از این‌ها هم باشد. به هر حال این جمعیت بالای هزار نفر مطمئناً همگی با هزینه‌ی خودشان نیامده بودند. عده‌ای هم فقط به خاطر دیدن فضای کنگره و آشنا شدن با جو برگزاری آن آمده بودند. ولی حتی اگر فقط صد نفر از آنان هم صرفاً برای شرکت در کنگره و استفاده از دانش و موضوعات روز دنیای حسابداری آمده بودند، باز هم به نظرم خیلی می‌تواند در توسعه‌ی اقتصادی نیجریه در آینده تاثیرگذار باشد.

رئیس اسبق شورای عالی انجمن حسابداران خبره‌ی ایران در پاسخ به این پرسش که پیام فدراسیون از اعطای جایزه سمپیر به یک حسابدار کنیایی از قاره‌ی آفریقا چیست؟ گفت: در مورد این جایزه از یک جنبه می‌توان گفت کاری که این حسابدار کنیایی انجام داده بود، بسیار ارزشمند و ارزنده بود. ولی کشورهای دست‌اندرکار آیفک بیشتر در این فکر هستند که اگر واقعا یک توسعه‌ی پایداری را برای حسابداران می‌خواهند باید مقداری هم به

غلامرضا سلامی:

دولت هنوز نقش موثر حسابداران را درک نکرده است

غلامرضا سلامی، حسابدار مستقل، حسابدار رسمی، عضو شورای عالی و رئیس کارگروه سمینارهای انجمن حسابداران خبره‌ی ایران، درباره‌ی کنگره‌ی جهانی حسابداران، ۲۰۱۴، محورهای اصلی کنگره، ترکیب سخنرانان، دستاوردها و تجربه‌ی خود از این کنگره گفت: همان‌طور که می‌دانید این کنگره هر چهار سال یکبار برگزار می‌شود و قبل از پایان یافتن آن درباره‌ی کنگره‌ی بعدی که چهار سال آینده است، برنامه‌ریزی می‌کنند و برای مقالات بعدی فراخوان می‌دهند. کنگره‌ی رم از بسیاری جهات در نوع خود بی‌نظیر و بی‌همتا بود. نشست‌هایی که من شرکت کردم بسیار جالب و آموزنده بودند. به‌ویژه یک میزگرد که مجری آن یک خانم خبرنگار انگلیسی بود که بسیار هم به مباحث حسابداری مسلط بود. در نشست‌هایی که شرکت کردم همه‌ی مباحث روز حسابداری مطرح شد و مطمئناً در دیگر نشست‌ها نیز همین‌گونه بود. همچنین، مباحثی که برای بیشتر کشورها مهم هستند (مثل اخلاق، فساد و تقلب مالی، راهبری شرکتی، پاسخگویی، گزارشگری یکپارچه، و ...) نیز به طور کامل در این کنگره در موردشان صحبت شد. باید این را در نظر داشته باشیم که مخاطبان این کنگره در حدود چهار هزار حسابدار خبره از سراسر جهان بودند که در آن‌جا حضور داشتند. سخنرانی‌ها هم آن‌قدر سطح فنی بالایی داشتند که خود به خود مخاطبان را جذب

ابوالقاسم فخاریان: در صورت فراهم شدن پیش نیازها، اصفهان و شیراز می توانند میزبانان جذابی باشند

ابوالقاسم فخاریان، حسابدار مستقل، حسابدار رسمی، و رئیس شورای عالی انجمن حسابداران خبره ایران درباره محورهای اصلی کنگره جهانی حسابداران، ۲۰۱۴، ترکیب سخنرانان، دستاوردها و تجربه‌های خود از این کنگره گفت: این کنگره‌ای که در رم برگزار شد، حقیقتاً تجلی گستردگی، اهمیت، و عظمت حرفه‌ی حسابداری در جهان بود. حضور قریب به ۴۰۰۰ حسابدار از ۱۲۲ کشور جهان، نظم و شکوهمندی برگزاری نشست‌ها، و سرانجام، محتوا و مضمون مقالات و مباحث می‌توانست موجب غرور و خشنودی هر حسابدار حرفه‌ای شود. وی افزود: محورهای اصلی مباحث کنگره را موضوعاتی مانند نقش حسابداری در تقویت شفافیت و پاسخگویی، کمک به تحکیم راهبری شرکتی، سلامت مالی بنگاه، تامین نیازهای بنگاه‌های کوچک و متوسط، مدل جدید گزارشگری مالی بین‌المللی، و اهمیت آموزش حسابداری در بر می‌گرفت.

فخاریان افزود: سخنرانان طیف گسترده‌ای از مدیران مالی، نمایندگان صاحب‌نظر موسسات حرفه‌ای حسابرسی جهان، پژوهشگران و استادان دانشگاه‌ها، مدیران اجرایی بخش‌های دولتی و خصوصی که بهره‌برداران از گزارش‌های مالی هستند، بودند. به نظر من این کنگره دستاوردهای قابل توجهی داشت. از جمله، درک روند پر

میزبان باشیم، متأسفانه بدبین هستیم. چون همان طور که گفتم دولت حمایت لازم را از حسابداری ندارد و نقش آن را کاملاً درک نکرده است. همین ایتالیا که میزبان کنگره‌ی ۲۰۱۴ بود یکی از کشورهای پیشرفته‌ی اروپا و جهان و عضو گروه هفت (آمریکا، انگلستان، آلمان، ژاپن، فرانسه، کانادا، و ایتالیا) است. ما با چشمان خودمان از نزدیک دیدیم که چقدر به این مسأله اهمیت داده بودند. بسیاری از مردم رم تحت تاثیر برگزاری این کنگره بودند. این کنگره آن قدر اهمیت داشت که یک سخنرانی و یک برنامه‌ی دیدار اختصاصی را با پاپ فرانسیس، رهبر کاتولیک‌های جهان، برای شرکت کنندگان در این کنگره برنامه‌ریزی کرده بودند. همین سخنرانی اهمیت قضیه را برای دولت ایتالیا نشان می‌دهد. کسانی که در حسابداری جهان سرشناس بودند هم با حضورشان این رخداد را بسیار برجسته کرده بودند. من تردید ندارم تا جایی که امکان داشته است در همه‌ی زمینه‌ها دولت کمک لازم را داشته است. هیچ کم و کسری برای برگزاری چنین کنگره‌ای وجود نداشت. هرگاه دولت ما هم به این نتیجه برسد که در ارتقای جایگاه حسابداری موثر باشد، آن موقع حرفه‌ی حسابداری ایران هم به فکر برگزاری چنین کنگره‌هایی و میزبانی‌هایی خواهد افتاد. مسلماً برگزاری کنگره‌ی بین‌المللی به چنین عظمتی که در مالزی و ایتالیا شاهد بودیم بدون حضور و حمایت دولت به هیچ عنوان امکان‌پذیر نیست. باید درک بسیار عمیقی از این اتفاق داشته باشند. ما در ایران حسابداران بسیاری داریم. کسانی هم که می‌توانند مقاله بنویسند، مطلب تهیه کنند، سخنرانی کنند و ... هم کم نیستند. از نظر اجرا هم قطعاً این توان در بدنه‌ی حرفه‌ی حسابداری ایران وجود دارد.

سلامی در پایان درباره‌ی درس‌هایی که باید از کنگره جهانی حسابداران گرفت، گفت: درس‌های بسیاری برای آموختن وجود دارد. ولی مهم‌ترین و اصلی‌ترین درسی که باید از این کنگره گرفت برنامه‌ریزی، نظم و مدیریت است که در برگزاری این کنگره وجود داشت. همچنین، باید گفت که در این کنگره ضعف‌ها حداقل بود. با همه‌ی شرکت‌کنندگان به یک شکل برخورد می‌شد. تفاوتی بین هیچ نژاد و کشوری قائل نمی‌شدند. ضمن این که احترام بسیار زیادی هم برای پیشکسوتان حسابداری خود قائل بودند.

حسابرسی و اصول راهبری شرکتی، در ادامه افزود: بر خلاف انتظار، متأسفانه این دفعه تعداد نفراتی که از ایران در کنگره شرکت کرده بودند نسبت به چهار سال پیش (مالزی، ۲۰۱۰) کمتر بود. البته با وضعیت موجود همین هم غنیمت است. به هر حال، این مسائل را دولت‌ها هم باید حمایت و پشتیبانی کنند. ما اصولاً به رسمیت شناخته شدن حرفه‌ی حسابداری از طرف دولت را تا به حال در ایران نداشته‌ایم. همین روز حسابدار را که حرفه‌ی حسابداری از آذر ۱۳۸۶ اعلام کرده است هنوز دولت ایران جدی نگرفته است. در واقع، حرفه‌ی بزرگ حسابداری ایران روزی را به عنوان روز حسابدار تعیین کرد ولی واکنشی از طرف دولت‌مردان دیده نشد؛ به ویژه، بخش‌هایی از دولت که به گونه‌ای با حسابداری مرتبط هستند، مثل وزارت امور اقتصادی و دارایی، دیوان محاسبات کشور، ... آن توجهی که باید به حرفه‌ی حسابداری بشود به دلایل مختلف نشده است. با توجه به این که ما درآمد نفتی بسیار بالایی داریم، حضور حسابداری پیشرفته و کارآمد می‌تواند کمک شایانی داشته باشد. حسابداری ابزار پاسخگویی، شفافیت، کارایی و سنجش و ... است. ولی حسابداری مدیریت و ... تا کنون آن طور که شایسته توجه است جایگاهی نداشته است. همان‌طور که ابزارهای دیگر مالی به جز نظام بانکی هیچ نقشی در کشور ما نداشته است. البته این به دلیل دولتی بودن اقتصاد و پول نفت است. به هر حال، حسابداری در ایران متأسفانه جایگاه شایسته‌ی خودش را نداشته است. حتی حمایت حداقلی هم از حسابداری نمی‌شود که حسابداران دلخوش و امیدوار به نگاه حمایتی دولت باشند و با انگیزه‌ی بیشتری در چنین کنگره‌هایی شرکت کنند. این قبیل حضورها در چنین سطح بالای بین‌المللی بسیار می‌تواند در پیشبرد حسابداری ایران موثر باشد. به تبع آن در رفع معضلات اقتصادی مثل کشف فسادهای اقتصادی و تقلب‌های مالی هم بسیار می‌تواند مثر ثمر باشد. ما می‌توانیم حداقل به گونه‌ای باشیم که در کارگروه‌ها عضویت داشته باشیم یا حداقل یک سخنران داشته باشیم. این واقعا دور از دسترس نیست.

سلامی در پاسخ به این پرسش که آیا حرفه‌ی حسابداری ایران ظرفیت این را دارد که در آینده میزبان برگزاری چنین رویداد تاثیرگذاری در حرفه‌ی جهانی حسابداری باشد؟ بیان کرد: در مورد این که ما بتوانیم

شتاب تحولات در حوزه‌ی حسابداری، تلاش برای ایجاد یک زبان واحد توسط همه‌ی حسابداران جهان (مدل گزارشگری یکسان) و ارزیابی غیر حسابداران حاضر در کنگره از اهمیت و تأثیرگذاری حسابداری، توسعه‌ی کسب و کار و رشد و پایداری بنگاه‌ها.

رئیس شورای عالی انجمن حسابداران خبره‌ی ایران در پاسخ به این پرسش که ارزیابی کلی شما از چگونگی برگزاری، نوآوری‌ها، و درون‌مایه‌ی مقاله‌ها و مباحث ارائه‌شده در این کنگره چیست؟ گفت: شیوه‌ی برگزاری کنگره از زیباترین و دلپذیرترین شکل برخوردار بود. بیش از همه، نظم و ترتیب در برگزاری کنگره چشم‌گیر بود. تصور کنید شما قریب به ۴۰۰۰ نفر شرکت‌کننده را درست به‌موقع در جایگاه‌ها مستقر کنید و با مدیریت دقیق زمان بالغ بر ۴۰ نشست هم‌زمان را در ظرف زمانی پیش‌بینی‌شده آغاز کنید و به انجام برسانید. مقاله‌ها و مباحث هم عمدتاً به تجارب شرکت‌کنندگان و پژوهش‌های تازه اتکا داشت و حاوی پیام‌ها و رهنمودهای ارزشمند برای جامعه‌ی حسابداری جهان بود.

وی در پاسخ این پرسش که در بین مقاله‌ها و مباحث ارائه‌شده در کنگره چه موضوعاتی بیشتر توجه شما را به خود جلب کرد؟ گفت: به واسطه‌ی علاقه شخصی به حسابداری مدیریت، طبیعتاً مباحثی که از جنس حسابداری مدیریت بود برای من همراه با جاذبه‌ی بیشتری بود. در عین حال، میزگرد یا نشست بحث درباره‌ی نقش مدیران مالی شرکت‌های بزرگ جهانی از جمله شرکت نفتی شل، شرکت یاهو، و شرکت مخابرات بریتانیا حاوی نکات و تجارب بسیار سودمندی به ویژه برای مدیران مالی بنگاه‌ها بود که اتفاقاً بسیار با موضوع سمینار ۱۷ آذر ۱۳۹۳ انجمن مرتبط بود.

فخاریان درباره‌ی ارزیابی خود از حضور حسابداران کشورهای در حال توسعه در این کنگره نیز گفت: کشورهای در حال توسعه، به ویژه کشورهای آفریقایی، حضوری چشم‌گیر داشتند. به نظر می‌رسید بالغ بر ۴۰ درصد شرکت‌کنندگان را آنان تشکیل می‌دادند. حضور پررنگ کشورهای آسیایی و آفریقایی حکایت از توجه جوامع حرفه‌ای و دانشگاهی این کشورها به حرفه‌ی حسابداری داشت. نمایندگان این کشورها در بسیاری از نشست‌ها حضور و مشارکت داشتند و تجارب ویژه‌ی خود را با حاضران در میان می‌گذاشتند.

این حسابدار مستقل همچنین درباره‌ی ارزیابی خود از حضور بیش از هزار شرکت‌کننده از نیجریه در این کنگره و دلایل چنین حضور خیره‌کننده‌ای گفت: به نظر من حضور این تعداد شرکت‌کننده از یک کشور آفریقایی، لزوماً به معنای گستردگی و وزن و اهمیت حرفه‌ی حسابداری در آن کشور نیست. در مقایسه می‌توانیم بگوییم در کشوری بسیار کوچک‌تر از نیجریه، یعنی سریلانکا، توجه به حسابداری و تعداد حسابداران خبره با مدرک بین‌المللی به میزان قابل ملاحظه‌ای بیشتر از نیجریه است. ولی این کشور حضور چشم‌گیری در کنگره نداشت. اساساً این تعداد شرکت‌کننده از کشوری مانند نیجریه غیرعادی به نظر می‌رسید. هر چند آنان در بعضی نشست‌ها حضور داشتند، غرفه برپا کرده بودند، و جایزه‌ی ویژه‌ی کنگره را به لحاظ فعالیت‌های حرفه‌ای دریافت کردند. ولی این موقعیت می‌توانست با حضور یک هیات حداکثر صد نفری هم انعکاس یابد.

وی در پاسخ به این پرسش که پیام فدراسیون بین‌المللی حسابداران از اعطای جایزه‌ی سمپیر به یک حسابدار کنیایی چیست، بیان داشت: بنا بر سوابق ذهنی و تجاربی که از عضویت در کارگروه حسابداران شاغل در محیط‌های کسب و کار و حضور در کنگره‌های آیفک دارم، به طور کلی فدراسیون جهانی حسابداران توجه ویژه‌ای به کشورهای جهان سوم، اقتصادهای نوظهور، و تجارب بدیع و ویژه‌ی کشورها دارد. فکر می‌کنم اعطای این جایزه جدا از شایستگی و استحقاق دریافت‌کننده‌ی آن، نوعی حمایت و ایجاد انگیزه برای دیگر حسابداران کشورهای در حال توسعه است.

فخاریان درباره‌ی حضور موثرتر حرفه‌ی حسابداری ایران در کنگره‌های آینده و تحولاتی که باید در حرفه‌ی حسابداری ایران شاهد باشیم، گفت: متأسفانه به‌رغم مقیاس اقتصادی ایران در برابر بسیاری از کشورهای فعال در این کنگره، و همچنین سابقه‌ی حسابداری و تعدد مراکز آموزشی حسابداری و انجمن‌های حرفه‌ای در ایران، ما هیچ گونه سهم و نقش و مشارکتی در این کنگره نداشتیم. هنوز انجمن ما در مضیقه‌ی بودجه برای سرمایه‌گذاری در این موارد یا نگران دشواری توجیه این مخارج برای کسانی است که هنر و استعداد آنان در عیب‌جویی و زیر سوال بردن هر کوشش و اقدام

مقرون به صلاح و منافع انجمن است. حضور موثر و غرورآفرین حرفه‌ی حسابداری در این گونه کنگره‌ها مستلزم هم‌اندیشی و هم‌دلی همه‌ی اهالی حرفه و مراکز آموزشی و حرفه‌ای، تأمین منابع لازم برای پژوهش و اعزام هیات‌های صاحب صلاحیت، با دانش و مسلط به زبان، و برنامه‌ریزی دراز مدت از هم‌اکنون برای چهار سال آینده است.

وی در این‌باره که آیا ایران ظرفیت این را دارد که در آینده میزبان برگزاری چنین رویداد تأثیرگذاری در حرفه‌ی جهانی حسابداری باشد، گفت: برگزاری چنین کنگره‌هایی مستلزم اتفاق نظر و هماهنگی نهادهای مختلف حرفه‌ای و دانشگاهی، حمایت مراجع دولتی، و فراهم بودن امکانات مناسب سخت‌افزاری از جمله سالن‌های کنفرانس با ظرفیت‌های بالا، هتل‌های در شان شرکت‌کنندگان، فراهم شدن تسهیلات اخذ روایت و پذیرایی آبرومند است. به نظر من تا فراهم شدن این سازوکارها حداقل در کوتاه‌مدت ما قادر به برگزاری کنگره‌هایی با این گستردگی و عظمت نیستیم. هر چند فکر می‌کنم اگر روزی این پیش‌نیازها فراهم شود، شهری مانند اصفهان یا شیراز در یک فصل مناسب می‌تواند جاذبه‌های بسیاری برای شرکت‌کنندگان ایجاد کند. به هر حال باید به امید چنین روزی بود.

فخاریان در پایان درباره‌ی درس‌هایی که باید از کنگره‌ی جهانی حسابداران گرفت، گفت: کنگره که با شعار "درس‌های گذشته برای ساختن آینده" تشکیل شد به واقع رویدادی درس‌آموز برای حرفه‌ی حسابداری جهان بود. نخست آن که برگزاری کنگره بیانگر عظمت و اهمیت حرفه‌ی ما است. در کنگره چهره‌های مدیریتی در بخش‌های دولتی و خصوصی بر اهمیت محصولات قابل ارائه از حوزه‌ی حسابداری و حسابرسی تأکید داشتند. در کنگره دریافتیم که حرفه‌ی حسابداری در یک روند تحول روزافزون و دائمی قرار دارد و اگر ما حسابداران خود را با تحولات محیطی و نیازهای مشتریان و ذی‌نفع‌ها همساز نکنیم، به سهولت مقام و موقعیت خود را از دست می‌دهیم. ضرورت چندآموزه‌ای شدن حسابداران، اهمیت آشنایی با فناوری اطلاعات، سمت‌گیری به سوی گزارشگری مالی یکسان و بر اثر آن‌ها، و احاطه‌ی حسابداران به این مدل گزارشگری هم مورد تأکید قرار گرفت.

محسن قاسمی: امیدوارم ظرف ۴ سال آینده مناسبات بین‌المللی ایران به گونه‌ای رقم بخورد که در کنگره‌ی جهانی ۲۰۱۸ سیدنی حسابداران جهان شاهد حضور پرشور و مؤثر هیأت چندصد نفری حسابداران ایرانی باشند.

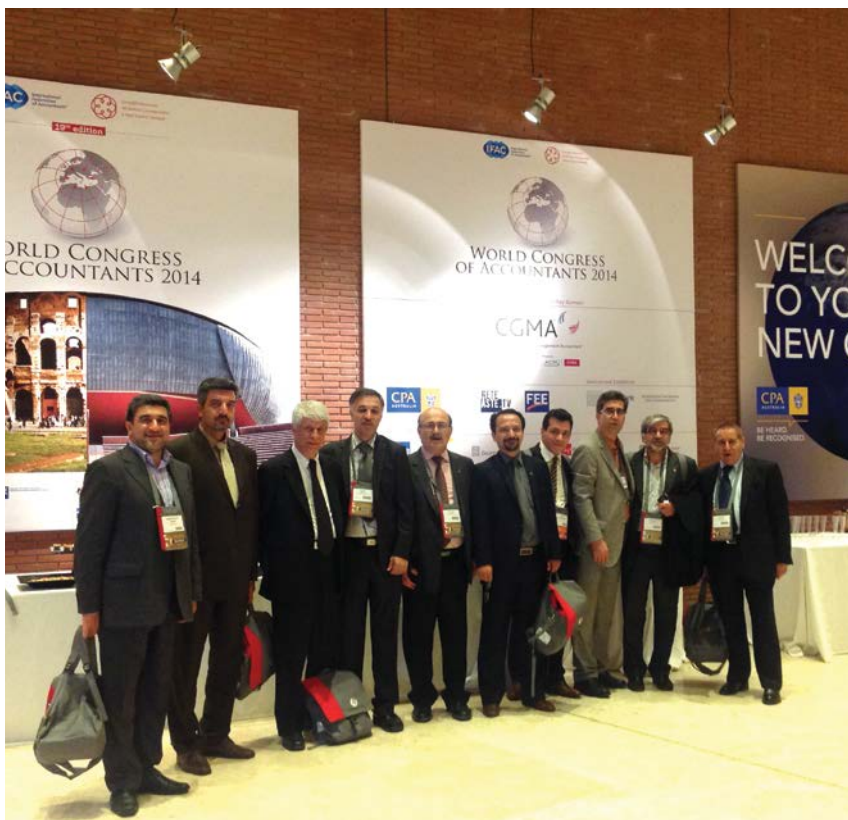
محسن قاسمی، دبیرکل انجمن حسابداران خبره‌ی ایران، ویراستار فنی و مدیر اجرایی مجله‌ی حسابدار درباره‌ی محورهای اصلی کنگره، ترکیب سخنرانان، دستاوردها و تجربه‌ی خود از کنگره‌ی جهانی حسابداران، ۲۰۱۴ گفت: شعار کنگره‌ی جهانی ۲۰۱۴ "آموختن از گذشته، ساختن آینده" بود. در این ارتباط، ده‌ها مقاله در نشست‌های گوناگون ارائه شد. از جمله‌ی این مقاله‌ها می‌توان به گزارشگری یکپارچه، تفکر یکپارچه، عملکرد اخلاقی، ایجاد تخصص ارزش‌گذاری جهانی، مبارزه با فساد و تقلب، استانداردهای آموزش بین‌المللی، خدمات حسابرسی برای شرکت‌های کوچک و متوسط (SMEs)، موسسات حسابرسی کوچک و متوسط (SMPS)، گزارشگری مالی غیرانتفاعی‌ها، شفافیت و حساب‌دهی دولت، حسابداری بخش عمومی و گذار به حسابداری تعهدی، کیفیت حسابرسی، ریسک شکست در موسسات مالی، پایداری مالی و گزارشگری خدمت در بنگاه‌های بخش عمومی، انتظارات از کمیته‌ی حسابرسی، داده‌های بزرگ، ... اشاره کرد.

وی افزود: ترکیب سخنرانان را هم افراد حرفه‌ای زمینه‌های گوناگون حسابداری (مدیران مالی، حسابرسان، استانداردهاگذاران، دولتی‌ها، ...) تشکیل می‌دادند. چون اساساً کنگره‌ی جهانی حسابداران یک کنگره‌ی حرفه‌ای (در برابر آکادمیک یا دانشگاهی)

است. بنابراین، هم موضوع نشست‌ها و مقاله‌ها حرفه‌ای هستند، و هم سخنرانان عموماً از بین حرفه‌ای‌ها انتخاب می‌شوند. متأسفانه ما گاهی به این مرزبندی‌ها توجه دقیقی نداریم. مثلاً، بعضی‌ها فکر می‌کنند هر جا قرار است همایشی برگزار شود حتماً باید دانشگاهیان مقاله ارائه کنند. در این‌جا فرصت نیست که این موضوع را بشکافیم. ولی، امیدوارم در یک میزگرد به طور مشخص به این موضوع اساسی بپردازیم که چرا در تاسیس و اداره‌ی انجمن‌ها، انتشار مجلات تخصصی، برگزاری همایش‌ها، ... ضرورت دارد به مرزبندی "دانشگاهی (Academic)" و "حرفه‌ای (Professional)" توجه کنیم. در جای دیگری نیز این را گفته‌ام که مثلاً هیچ جای دنیا نمی‌توانید سراغ بگیرید که یک انجمن حرفه‌ای مجله‌ی دانشگاهی (علمی-پژوهشی) منتشر کند. شما قطعاً می‌دانید که انتشار مجله برای انجمن‌های تخصصی (چه دانشگاهی و چه حرفه‌ای) جزو اقدامات راهبردی است. پس مجله‌ای که هر انجمنی منتشر می‌کند حتماً باید در راستای برآورده کردن اهداف راهبردی آن انجمن باشد. حداقل با منطق من جور در نمی‌آید که یک انجمن حرفه‌ای اهداف راهبردی‌اش با انتشار یک مجله‌ی دانشگاهی برآورده شود. یا برعکس، چرا یک انجمن دانشگاهی باید دوره‌های آموزشی حرفه‌ای برگزار کند؟! و از آن عجیب‌تر، چرا یک انجمن دانشگاهی باید گواهی‌نامه‌ی حرفه‌ای صادر کند؟! این موارد به دلیل این است که ما در ایران به طور دقیق به مرزبندی بین دانشگاهی و حرفه‌ای توجه نداشته‌ایم؛ و متأسفانه نداریم. دبیرکل انجمن حسابداران خبره‌ی ایران در ارتباط با بخش دوم پرسش نیز گفت: یکی از دستاوردهای اصلی حضور در چنین رویدادهای بزرگ و بین‌المللی این است که تمّ روز حرفه‌ی حسابداری جهان به مشارکت‌کنندگان منتقل می‌شود، و عملاً یک هم‌سویی و هم‌صدایی در حرفه‌ی جهانی حسابداری را در پی خواهد داشت. مثلاً، تأکید مؤکدی که در نشست‌ها و مقاله‌های گوناگون این کنگره بر شفافیت و حساب‌دهی دولت می‌شد، یا توجه به حسابداری و گزارشگری مالی بخش عمومی و گذار به حسابداری تعهدی، و ... به نظر، افرادی که از ایران در این کنگره حضور داشتند باید سفیران امانت‌داری باشند و این تمّ روز حرفه‌ی حسابداری جهان را به حرفه‌ی حسابداری ایران منتقل کنند. البته ممکن

است توجه هر کسی بیشتر به یک موضوع جلب شده باشد. ولی به هر حال، همین که هر کسی موضوعی را که برایش جذاب بوده است در مجامع و محافل حرفه‌ای داخل ایران نقل بکند، همین برآیند نقل این موضوعات در مجموع می‌تواند برای حرفه و حتی دانش حسابداری ایران فایده‌مند باشد.

قاسمی درباره‌ی ارزیابی کلی خود از چگونگی برگزاری، نوآوری‌ها و درون‌مایه‌ی مقاله‌ها و مباحث ارائه‌شده در کنگره‌ی جهانی حسابداران، ۲۰۱۴ گفت: راست‌اش را بخواهید، جزو آن گروه افرادی هستم که وقتی از گردهمایی‌هایی در این سطح و اندازه برمی‌گردم، از ته دل باور دارم که ما هم در ایران می‌توانیم گردهمایی‌هایی با همین کیفیت و حتی بهتر از آن برگزار کنیم. طی نزدیک به یک سال گذشته که مسئولیت اجرایی دبیرخانه‌ی انجمن حسابداران خبره‌ی ایران را به عنوان دبیرکل بر عهده داشته‌ام، با کمک همکاران‌ام در دبیرخانه‌ی انجمن پنج رویداد (دو سمینار، یک مجمع عمومی فوق‌العاده‌ی، جشن چهل‌سالگی انجمن، و آیین گرامی‌داشت روز حسابدار) را در سطح ملی برگزار کردیم. دو چالش اصلی ما در برگزاری همه‌ی این رویدادها "زمان" و "پول" بود. ما برای برگزاری هر کدام از این رویدادها به طور میانگین بین سه تا چهار هفته زمان در اختیار داشتیم. این را مقایسه بکنید با چهار سال فرصتی که مسئولان انجمن حسابداران ایتالیا برای برگزاری کنگره‌ی جهانی حسابداران، ۲۰۱۴ داشتند؛ یا چهار سال فرصتی که مسئولان انجمن حسابداران استرالیا برای برگزاری کنگره‌ی جهانی حسابداران، ۲۰۱۸ خواهند داشت. از طرف دیگر، بودجه‌ی برگزاری این رویدادها را هم حقیقتاً با هیچ رویدادی در تاریخ حسابداری ایران نمی‌توان مقایسه کرد. در همین کنگره‌ی جهانی حدود ۴,۰۰۰ حسابدار از سرتاسر جهان شرکت داشتند. هزینه‌ی نام‌نویسی در این کنگره برای هر تن حدود ۹۵۰ یورو بود. یعنی فقط از محل نام‌نویسی در این کنگره چیزی حدود ۱۷ میلیارد تومان منابع مالی برای مجریان حاصل شده است! حالا بماند که چقدر منابع هم از سوی حامیان مالی برای برگزاری این رویداد جذب شده است. به عبارت دیگر، مجریان این کنگره ظرف چهار سال فرصتی که برای طراحی، برنامه‌ریزی و اجرای آن در اختیار داشتند؛ با گردآوری و صرف مبلغی بیش از ۲۰

یا ۳۰ میلیارد تومان این گردهمایی را برگزار کردند. به ضرس قاطع و با ایمان کامل می‌گویم اگر با این شرایط و امکانات یک گروه ایرانی این کنگره را برگزار می‌کرد قطعاً با کیفیت به مراتب بهتری انجام می‌شد؛ این از بُعد اجرایی این کنگره.

از بُعد درون‌مایه‌ی مقاله‌های ارائه‌شده در این کنگره هم حقیقتاً بدون هیچ‌گونه تعصبی عرض می‌کنم، شخصاً با هیچ موضوع جدیدی روبرو نشدم. طی سال‌های اخیر، در همین مجله‌ی حسابدار، یا مجلات دیگر ایرانی، یا همایش‌های برگزارشده در ایران کمابیش درباره‌ی همه‌ی موضوعات مطرح‌شده در این کنگره مقالات و مطالب ارزشمند روز دنیا ارائه شده است. البته منظورم این نیست که در ارائه‌های این کنگره با هیچ مطلب جدیدی روبرو نشدم. منظورم موضوعات محوری مقالات ارائه‌شده است. مسلماً در مقالات ارائه‌شده مطالب بسیار ارزشمندی ارائه شد که عمدتاً حاصل تجربه‌ی حرفه‌ای سخنرانان در کشورهای خودشان بود. عرض این است که سطح دانش حسابداری که از مجاری مختلف وارد ایران می‌شود، مثل مقالات روز دنیا که در همین مجله‌ی حسابدار منتشر می‌شود، سطح خوب و قابل قبولی است. فقط مشکل ما این است که وضعیت و شرایط اقتصاد، حرفه، و سازمان‌ها در ایران فاصله‌ی بسیاری با وضعیت و شرایط کشورهای توسعه‌یافته و حتی بعضی از کشورهای در حال توسعه دارد. مثلاً در یکی از نشست‌ها که حضور داشتم، کنترلر مالی گروه یکی از بانک‌های برزیل (Banco Itaú) درباره‌ی تجربه‌ی گزارشگری یکپارچه در این بانک می‌گفت. همان شب که به هتل برگشتم کنج‌کاو شدم و اندکی درباره‌ی آن بانک جست‌وجو کردم. دیدم سود خالص‌اش حدود ۵ میلیارد دلار، مجموع دارایی‌های آن ۲۰۰ میلیارد دلار، و شمار کارکنان آن حدود ۶۰،۰۰۰ تن است. این اطلاعات را مقایسه کنید با اطلاعات مشابه بانک ملی ایران که حدود ۵ میلیارد دلار درآمد، ۷۲ میلیارد دلار مجموع دارایی، و بیش از ۵۰،۰۰۰ تن شمار کارکنان آن است. تقریباً می‌شود گفت آن بانک برزیلی حد و اندازه‌ای کمی بزرگ‌تر از بانک ملی ایران ولی قابل مقایسه با آن دارد. ولی اگر همان کنترلر برزیلی بیاید و در همان جایگاه شغلی استخدام بانک ملی ایران

به مدرسه‌ی عالی حسابداری و علوم مالی و سرانجام به دانشکده‌ی حسابداری و علوم مالی شرکت ملی نفت ایران تغییر نام داد) نیروی انسانی حسابداری شرکت ملی نفت ایران را به عنوان یکی از موفق‌ترین سازمان‌های دولتی ایرانی در زمینه‌ی حسابداری تامین کردند. پس اگر واقعا همت کنیم و بخواهیم می‌شود اصلاحات اساسی در زمینه‌های مختلف انجام داد. با غر زدن و آیه‌ی یأس خواندن چیزی درست نمی‌شود. ویراستار فنی و مدیر اجرایی مجله‌ی حسابدار در پاسخ به این پرسش که در بین مقاله‌ها و مباحث ارائه‌شده در کنگره‌ی جهانی حسابداران، ۲۰۱۴ چه موضوعاتی بیشتر توجه شما را به خود جلب کرد، گفت: با توجه به ساختار خاص اقتصاد و حرفه‌ی حسابداری ایران، موضوعاتی که به طور ویژه توجه من را به خود جلب کرد دو موضوع محوری، ۱. حسابداری و گزارشگری مالی بخش عمومی، و ۲. خدمات حسابرسی برای شرکت‌های کوچک و متوسط (SMEs) و موسسات حسابرسی کوچک و متوسط (SMPs) بود. اگر دقت کرده باشید، حسابداری و گزارشگری

شود؛ برای گزارشگری یکپارچه در این بانک با مسائل پرشماری روبرو خواهد بود. عرض من این است که ما در ایران از نظر دانش و نیروی انسانی ظرفیت‌های خوبی داریم. ولی شرایط و وضعیت اقتصاد، حرفه، و سازمان‌های مان برای اجرای این مفاهیم نوین حقیقتاً دشوارتر است. البته این نباید موجب ناامیدی باشد. به هر حال ما در هر شرایط و وضعیتی که باشیم باید از جایی آغاز کنیم. اگر هر کسی در سازمان خودش تلاش کند، بی‌تردید نتایج آن را در آینده‌ی نزدیک خواهیم دید و روز به روز شرایط و وضعیت مان مناسب‌تر خواهد شد. مثلاً، وقتی در نتیجه‌ی نهضت ملی شدن صنعت نفت، این صنعت در ایران ملی شد، همه‌ی مستشاران و کارکنان بیگانه‌ی شاغل در این صنعت، از جمله حسابداران، از ایران رفتند. ولی همان زمان دو اسطوره‌ی به‌حق تاریخ حسابداری ایران، شادروانان اسمعیل عرفانی و حسن سجادی‌نژاد با حمایت مدیرعامل وقت شرکت ملی نفت ایران آموزشگاه عالی حسابداری ایران را زیر مجموعه‌ی آن شرکت تاسیس کردند و دانش‌آموختگان همان آموزشگاه (که بعدها

مالی بخش عمومی در چند سال گذشته همواره در کانون توجه و اقدامات فدراسیون بین‌المللی حسابداران (آیفک) قرار داشته است. همان‌گونه که می‌دانید آیفک دارای چهار هیات استانداردگذاری (در زمینه‌ی ۱. حسابرسی و اطمینان‌بخشی، ۲. آموزش حسابداری، ۳. اخلاق برای حسابداران، و ۴. حسابداری بخش عمومی) است. هیات استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی (IPSASB)، در ۲۰۱۴، "چارچوب مفهومی گزارشگری مالی همگانی واحدهای بخش عمومی" را (در ۸ فصل) منتشر کرد. این یک رویداد بسیار مهم و یک گام بسیار بلند و تاثیرگذار در استانداردهای گزارشگری مالی در بخش عمومی در گستره‌ی جهانی است؛ و قطعا در سال‌ها پیش رو تحولات شگرفی را در این زمینه در گستره‌ی جهانی رقم خواهد زد.

قاسمی افزود: همان‌طور که می‌دانید، هم در ایران و هم در سطح جهان، حسابداری و گزارشگری بخش عمومی ضعیف‌تر و ناکارآمدتر از حسابداری و گزارشگری بخش خصوصی است. طبیعی هم هست. به هر حال، میزان توسعه‌یافتگی حسابداری و گزارشگری مالی بخش عمومی وابستگی تنگاتنگی با میزان توسعه‌یافتگی مردم‌سالاری در کشورهای مختلف دارد. در حالی که حسابداری و گزارشگری مالی بخش خصوصی به تجارت و کسب‌وکار بستگی دارد؛ که هم‌زاد بشر قدمت دارند. ولی مردم‌سالاری اساسا پدیده‌ای مدرن و مربوط به سده‌های اخیر و مخصوصا صد سال گذشته است. خوشبختانه در سال‌های اخیر حقیقتا توجه به حسابداری و گزارشگری مالی در بخش عمومی، از جمله در آیفک، روزافزون بوده است. در این جا بد نیست به خدمات یان بال، مدیرعامل پیشین آیفک، اشاره کنم. یان بال که بیش از ده سال ارشدترین مدیر اجرایی آیفک بود، شخصی است که به‌حق به عنوان یکی از مفاخر و یکی از افراد بسیار تاثیرگذار در حسابداری و گزارشگری مالی بخش عمومی جهان شناخته می‌شود. در همین کنگره‌ی رم - به عنوان چهارمین نفر پس از مروین کینگ (۲۰۱۲) و سر دیوید توبیدی و استیون زف (۲۰۱۱) - جایزه‌ی خدمات طلایی بین‌المللی از سوی آیفک به وی اعطا شد. وارن آلن رئیس آیفک موقع اعطای این جایزه در سخنرانی کوتاه خود گفت، "یان به عنوان یک رهبر

اندیشمند بین‌المللی، نقش رهبریت در پرداختن به موضوعات مرتبط با گزارشگری مالی دولتی و مدیریت مالی دولتی ایفا کرده است. او یکی از هواداران پر و پا قرص شفافیت و حساب‌دهی دولتی است". خوب، توجه کنید؛ یک چنین شخصی با چنین دغدغه‌ای که درباره‌ی گزارشگری مالی دولتی دارد بیش از ده سال سکان‌دار آیفک بود. شک ندارم که وقتی در ۲۰۱۴ "چارچوب مفهومی گزارشگری مالی همگانی واحدهای بخش عمومی" توسط آیفک منتشر شد، مشارکت و حمایت‌های یان بال در به ثمر نشستن این چارچوب مفهومی تاریخ‌ساز و ارزشمند انکارناپذیر بوده است. به نظر من حتی انتصاب یان بال در چنین مقام مهمی در سطح بین‌المللی هم یک انتصاب کاملا هدفمند بود. این انتصاب نشانه‌ای از توجه ویژه‌ی آیفک به حسابداری و گزارشگری مالی بخش عمومی بوده است که خوشبختانه می‌بینیم در ۲۰۱۴ با انتشار این چارچوب مفهومی به ثمر می‌نشیند.

قاسمی درباره‌ی ارزیابی خود از حضور حسابداران کشورهای در حال توسعه در کنگره‌ی جهانی حسابداران، ۲۰۱۴ گفت: به نظر من حسابداران کشورهای در حال توسعه در این کنگره عمدتا یک جمعیت بسیار بزرگ خاموش و صرفا شنونده بودند. البته چند مورد استثنا هم وجود داشت. مثلا، در یکی از نشست‌ها حسابداران حرفه‌ای نیجریه از تجربه‌ی توسعه‌ی حرفه‌ی حسابداری در کشور خود گفتند و اتفاقا خیلی هم مورد توجه حضار قرار گرفت. یا، در مراسم افتتاحیه‌ی کنگره که معاون وزیر تامین مالی چین یک سخنرانی نسبتا طولانی آن هم به زبان چینی (با ترجمه‌ی هم‌زمان انگلیسی) ایراد کرد. البته اگر بشود چین را جزو کشورهای در حال توسعه دانست. نکته‌ی بسیار جالب توجه در ارتباط با حضور حسابداران کشورهای در حال توسعه در این کنگره هم حضور خیره‌کننده‌ی حسابداران آفریقای بود. امیدوارم آیفک در آینده آمار دقیقی منتشر کند تا مطلع شویم چند درصد شرکت‌کنندگان در این کنگره از آفریقا بودند. ولی طبق مشاهدات ما واقعا این حضور چشم‌گیر و کاملا برجسته بود. به طوری که اگر کسی را چشم‌پسته می‌آوردند وسط این کنگره و از او می‌خواستند حدس بزنند کنگره در کجا برگزار می‌شود،

به احتمال زیاد فکر می‌کرد در آفریقا برگزار می‌شود. به هر حال، فکر می‌کنم این‌ها چیزهایی نیست که اتفاقی باشد. با این حضور پرشوری که ما از حسابداران آفریقای دیدیم، شخصا تعجب نمی‌کنم اگر در آینده شاهد جهش خیره‌کننده‌ی دانش و حرفه‌ی حسابداری در آفریقا باشیم.

امیدوارم ظرف چهار سال آینده مناسبات بین‌المللی ایران به گونه‌ای رقم بخورد که در کنگره‌ی جهانی حسابداران، ۲۰۱۸ که در سیدنی برگزار خواهد شد، حسابداران جهان شاهد حضور پرشور و مؤثر هیات چند صد نفری حسابداران ایرانی باشند. طوری که توجه حرفه‌ی حسابداری جهان به ایران جلب شود.

این حسابدار خبره درباره‌ی برداشت خود از اعطای جایزه‌ی سمپیر (Sempier Award) به یک حسابدار کنیایی و پیام فدراسیون بین‌المللی حسابداران از اعطای این جایزه به یک حسابدار از آفریقا گفت: واقعیت قضیه این است که، به رغم ظاهر امر، آیفک و همه‌ی نهادهای بین‌المللی حسابداری (مثل، بنیاد استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی، ...) بیشتر بر مبنای آریستوکراسی یا نخبه‌سالاری اداره می‌شوند؛ تا بر مبنای مردم‌سالاری، یا به تعبیر دقیق‌تر مشارکت همه‌ی کشورهای جهان. به نظر من حتی هدف از بین‌المللی کردن حسابداری و گزارشگری مالی جهان هم نزدیک کردن حسابداری و گزارشگری مالی کشورهای دیگر به مدل حسابداری آمریکایی-انگلیسی است؛ تا رسیدن به یک اجماع جهانی. خیلی هم طبیعی است. به هر حال، دانش و حرفه‌ی حسابداری جهان توسط آمریکایی‌ها، و در رده‌ی بعدی، انگلیسی‌ها تولید و رهبری می‌شود. حتی اگر افرادی هم از کشورهای دیگر در دانش و حرفه‌ی حسابداری جهان شناخته شده‌اند اکثر قریب به اتفاق آنان در دانشگاه‌های عموما آمریکایی یا بعضا انگلیسی پرورش یافته‌اند. به همین دلیل، وقتی شما به فهرست مشاهیر حسابداری جهان که توسط نهادهای شناخته‌شده‌ی دنیا معرفی می‌شوند نگاه می‌کنید بیش‌تر نام‌ها مربوط به حسابداری آمریکا و انگلستان و کشورهای مرتبط با این دو کشور (مثل، کانادا، استرالیا، آفریقای جنوبی، ...) هستند. افرادی که همین جایزه‌ی سمپیر در سال‌های گذشته به آنان اعطا شده بود هم از این قاعده‌ی کلی مستثنی نیستند.

کیهان مهمان، دکتری حسابداری، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی، حسابدار رسمی، و عضو شورای عالی جامعه‌ی حسابداران رسمی ایران درباره‌ی محورهای اصلی کنگره، ترکیب سخنرانان، دستاوردها و تجربه‌ی خود گفت: حضور ایرانیان در این کنگره از نظر کمی در حد متوسطی بود. نمایندگان ۱۲۲ کشور در این کنگره حضور داشتند و با فرض حضور چهار هزار نفر میانگین حدود ۳۵ نفر می‌شود. با این حال، جای بسیاری از عزیزان و افراد فرهیخته‌ی ایران خالی بود. اشخاصی که علاوه بر مسائل تخصصی حسابداری و حسابرسی، به دانش عمومی خوبی نیز مجهز هستند و از تسلط خوبی بر زبان انگلیسی برخوردارند.

وی افزود: لازم است برای حضور چنین افرادی به عنوان سخنران یا عضو کارگروه‌های آیفک برنامه‌ریزی شود. بدیهی است در کشور ما افراد دیگری هم با این مشخصات وجود دارند که باید از همه‌ی آنان در جای خود استفاده شود. همانند دیگر حوزه‌های علمی، در حسابداری و حسابرسی هم از صاحب‌نظران و دانشمندان کشورمان به خوبی استفاده نمی‌شود. در حالی که برای پیشرفت ایران این توجه باید سرلوحه‌ی کار ما قرار گیرد.

مهمان ادامه داد: تسلط به زبان انگلیسی موضوعی است که باید در برنامه‌ی آموزشی ما به آن توجه شود. در ایران به این موضوع توجه کافی نشده است. حضور در عرصه‌های بین‌المللی بدون تسلط به زبان انگلیسی میسر نیست. باید در برنامه‌های آموزشی بر این موضوع تاکید ویژه‌ای شود. همه‌ی سخنرانی‌ها در این کنگره به زبان انگلیسی انجام شد و مترجمی هم در کار نبود.

عضو شورای عالی جامعه‌ی حسابداران رسمی ایران درباره‌ی موضوعات جالب توجه در بین مقاله‌ها و مباحث ارائه شده در این کنگره گفت: یک مساله‌ی جالب توجه، تغییر محسوس جایگاه حسابداران در مباحث خرد و کلان است. سخنرانی‌های کنگره‌ی جهانی حسابداران و مطالب ارائه شده در نشست‌های تخصصی آن نشان داد حسابداران به دنبال جایگاهی برتر و راهبردی در اداره‌ی امور شرکت‌ها و جامعه هستند و از انجام امور حسابداری و مالی روزمره فراتر رفته‌اند.

قاسمی در پاسخ به این پرسش که به نظر شما حرفه‌ی حسابداری ایران ظرفیت این را دارد که در آینده میزبان برگزاری چنین رویداد تاثیرگذاری در حرفه‌ی جهانی حسابداری باشد، گفت: بستگی دارد در آینده چه اتفاقی‌هایی بیفتد. ولی در شرایط امروز پاسخ من "نه" است. ما با این که یکی از اقتصادهای بزرگ خاورمیانه هستیم حتی در همین جغرافیا هم نتوانسته‌ایم دانش و حرفه‌ی حسابداری‌مان را معرفی کنیم. با این که قدمت دانش و حرفه‌ی حسابداری ایران بدون تردید از همه‌ی کشورهای اطراف‌مان بیشتر است. شما قطعاً می‌دانید، نخستین گروه دانشجویان ایرانی (از جمله، حسن سجادی‌نژاد، اسمعیل عرفانی، محمدمهدی سمیعی، ابوالقاسم خردجو، اسحاق آپریم، ...) که برای تحصیلات دانشگاهی حسابداری به انگلستان رفتند و حسابداری را با خود به ایران آوردند مربوط می‌شود به سال ۱۳۱۵ (۱۹۳۶). یعنی حدود هشتاد سال پیش! این واقعا شگفت‌آور است. زنده‌یاد حسن سجادی‌نژاد و زنده‌یاد اسمعیل عرفانی در سال ۱۳۳۶ یعنی ۱۹۵۷ نخستین آموزشگاه عالی حسابداری را در ایران تاسیس می‌کنند. یعنی حدود ۶۰ سال پیش تحصیلات دانشگاهی حسابداری در ایران شروع می‌شود. واقعا جای تاسف است که با چنین پیشینه‌ی غرورآفرینی ما متأسفانه حتی در حد ترکیه هم در حسابداری امروز دنیا شناخته شده نیستیم.

کیهان مهمان: حضور در عرصه‌های بین‌المللی بدون تسلط بر زبان انگلیسی میسر نیست

ولی برگزیده‌ی این جایزه در کنگره‌ی امسال واقعا یک نقطه‌ی عطف در اعطای این گونه جوایز بین‌المللی بود. من این را بی‌ارتباط با حضور چشم‌گیر آفریقایی‌ها در این کنگره نمی‌دانم. این حسابدار کنیایی پس از گرفتن جایزه‌اش چنان سخنرانی آتشین و جذابی ایراد کرد که آدم یاد سخنرانی‌های پرشور مارتین لوتر کینگ، نلسون ماندلا، و مالکوم ایکس می‌افتاد. باید در آن سالن می‌بودید و ابراز احساسات آن جمع بزرگ حسابداران آفریقایی را موقع این سخنرانی می‌دیدید. به نظر من حرفه‌ی حسابداری آفریقا در این کنگره‌ی جهانی یک عرض اندام تاریخی کرد.

قاسمی در پاسخ به این پرسش که برای حضور موثرتر حرفه‌ی حسابداری ایران در کنگره‌های آینده چه تحولاتی را باید در حرفه‌ی حسابداری ایران شاهد باشیم، گفت: مهم‌ترین تحول و حتی به زعم من مهم‌ترین "انقلاب" این است که ما در دانش و حرفه‌ی حسابداری ایران تفکرمان را بین‌المللی کنیم. از این بومی‌نگری‌ها و بومی‌سازی‌های افراطی و گاهی کورکورانه‌مان دست برداریم. اگر واقعا باور داریم که حسابداری زبان کسب‌وکار است، در این دورانی که کسب‌وکار جهانی شده است، ما هم جهانی فکر کنیم. این قدر در پی این نباشیم که تجارب ارزش‌مند دیگران را از فرم‌های اصلی‌شان خارج کنیم و به قد و قواره‌ی خودمان درآوریم. این کار مثل این است که شما به جای این که تلاش کنید قدمات بلند شود هی مترتان را قیچی و کوتاه کنید! به مفهوم و فلسفه‌ی وجودی استانداردها و چارچوب‌های بین‌المللی ایمان بیاوریم. تلاش کنیم که خودمان را با کشورهای دیگر جهان مقایسه‌پذیر بکنیم. اگر ما این کار را نکنیم، موقع تصمیم‌گیری‌های اقتصادی و سرمایه‌گذاری خیلی راحت کنار گذاشته می‌شویم. این خیلی بدیهی است. مگر می‌شود ما بدون این که IFRS را بپذیریم و اجرا کنیم انتظار سرمایه‌گذاری خارجی در بنگاه‌های بزرگ‌مان را داشته باشیم؟ این‌ها همه پیش‌شرط‌های اولیه است. هر زمان این کار را کردیم، آن وقت خیلی راحت‌تر می‌توانیم آموزش دانشگاهی و حرفه‌ای‌مان را هم بین‌المللی کنیم. فقط محصولات آموزش دانشگاهی و حرفه‌ای بین‌المللی شانس این را دارند که در چنین کنگره‌هایی مطرح شوند. حتی ما اگر تجربه‌ی جدیدی هم داریم باید آن را با منطق بین‌المللی و در چارچوب‌های بین‌المللی مطرح کنیم.

مهام افزود: مساله‌ی دیگری که توجه من را به خود جلب کرد قدرت حرفه در کشورهای پیشرفته بود. به نظر می‌رسد اشخاصی که در حرفه و سازمان‌های حرفه‌ای مشغول هستند، جایگاهی بسیار بالا دارند. در مورد بیش تر سخنرانان، صرفاً مقام‌های حرفه‌ای آنان مطرح شد. از عنوان‌هایی مثل دکتر یا پروفیسور کمتر استفاده شد. این قدرت حتماً ریشه‌های متفاوتی دارد. ولی یکی از دلایل آن می‌تواند این باشد که تعداد اشخاص حرفه‌ای بسیار زیاد هستند. برای مثال جامعه‌ی حسابداران رسمی آمریکا ۴۰۰ هزار عضو دارد. در حالی که در کشور ما تنها ۲ هزار نفر حسابدار رسمی تایید شده وجود دارد (یعنی نیم درصد آن). این حسابدار رسمی ادامه داد: موضوع قابل طرح دیگر اهمیت آیفک در سطح جهانی است. حضور اشخاص برجسته از کشورهای مختلف گویای این امر است. حتی پاپ فرانسیس رهبر کاتولیک‌های جهان به کنگره‌ی جهانی حسابداری توجه ویژه‌ای کرد و مطالبی را خطاب به حسابداران بیان کرد. این به خوبی نشان می‌دهد که حرفه‌ی حسابداری و در راس آن فدراسیون بین‌المللی حسابداران از چه جایگاه ویژه‌ای بین دولتمردان و حتی رهبران مذهبی جهان برخوردار است. به نظر می‌رسد ما در این زمینه فرهنگ‌سازی نکرده‌ایم.

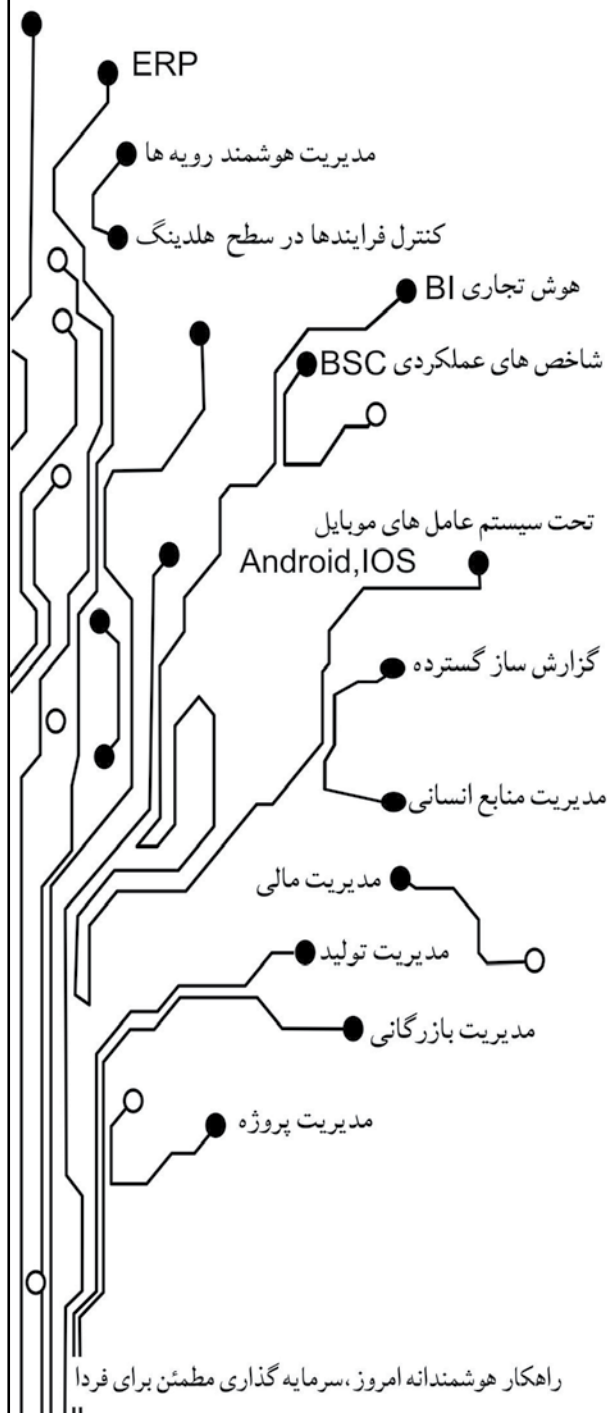
مهام در ادامه گفت: موضوع دیگری که در این کنگره جلب توجه کرد، انتخاب یک خانم آمریکایی به عنوان رئیس جدید آیفک بود. اصولاً در گذشته حسابداری چندان مورد توجه خانم‌ها نبود. ولی اکنون خانم‌ها علاقه‌ی بیشتری به این حوزه‌ی علمی نشان می‌دهند. در ایران هم این مساله به وضوح قابل مشاهده است.

وی با اشاره به حضور موفق بعضی کشورها در کنگره‌ی جهانی گفت: به اعتقاد من یکی از کشورهای موفق در کنگره‌ی جهانی حسابداران امسال، به ویژه در قاره‌ی آفریقا، کشور آفریقای جنوبی بود. ده سخنران از این کشور در کنگره حضور داشتند. در چند نشستی که من حضور داشتم، سخنرانی‌های درخور توجهی از آنان شنیدم. این کشور به دلیل پیشینه‌ی خود، به نوعی ارتباط خود را با دنیای غرب حفظ کرده است. از این رو، شاید به نوعی همان تفکرات غربی بر آن کشور حاکم باشد. از حق نگذریم یکی از دلایل توفیق آنان هم تسلط به زبان انگلیسی است که قبلاً بر آن تاکید کردم. همین مطلب در مورد کشورهایی نظیر استرالیا و نیوزیلند هم مصداق دارد.

وی افزود: حسابداری و حساب و کتاب مساله‌ای نیست که در دفاتر حسابداری خلاصه شود و به عینه مشهود نباشد. این‌ها مقولاتی است که باید به رفتار و کردار عملی مبدل شوند. با حضور در ایتالیا برای شرکت در کنگره، دیده شد که چگونه ایتالیایی‌ها که کشور چندان مطرحی هم در اروپا نیستند در هزینه‌های خود صرفه‌جویی می‌کنند. اکثریت مطلق خودروها، خودروهای کوچک و بسیار کم‌مصرف و بسیاری از آنها برقی هستند. در نتیجه هوای رم بسیار پاک و تمیز بود. لازم است فرهنگ اصیل که مطابق با فرهنگ صحیح حسابداری است در جامعه نهادینه شود.

اوا سامانه ماندگار

راهکاری نوین جهت هوشمندسازی فرایندها در سطح سازمان و هلدینگ

راهکار هوشمندانه امروز، سرمایه‌گذاری مطمئن برای فردا

اوا
www.avasamane.com